

Tal Nieuws 348

4 december 2011

Clubblad van de schaakvereniging Tal/DCG, aangesloten bij de Schaakbond Groot-Amsterdam, met één team in de KNSB-competing en vier teams in de SGA-competing. De speelzaal is gevestigd in Speeltuinvereniging 'Mercator', t/o Orteliuskade 90/91, Amsterdam, tel. 020-6128516. Speelavond op maandag vanaf 20.00 uur.

Bij de voorpagina:

Jeroen van den Berg oogt op de foto misschien niet al te fris, maar van 9 tot en met 17 juli 2011 was hij klaar wakker. In de B-groep van het eerste Science Park Amsterdam-toernooi eindigde hij op een gedeelde tweede plaats, en de redactie vond deze bijzondere prestatie wel een voorpagina waard. Exclusief voor Tal Nieuws schreef Jeroen een uitgebreid verslag van zijn bevindingen, zie daarvoor pagina 37.

		Telefoon	E-mail								
Voorzitter:	Karel Abma	020-6628666	mikralexandros@wxs.nl								
Secretaris:	Cees Flikweert	020-4922727	cefli@freeler.nl								
Penningmeester:	Herbert Tulleken	020-6895467	herbert.tulleken@me.com								
Wedstrijdleiders:											
• Extern	Jeroen Cromsigt	06-51884350	j.cromsigt@chello.nl								
• Intern	Jeroen Cromsigt (waarnemend)	06-51884350	j.cromsigt@chello.nl								
Hoofredacteur clubblad:	Dirk Goes	06-23840526	yeahright87@hotmail.com								
Website	http://www.taldeg.nl										
Girobetalingen:	Postgiro 4982061 ten name van de Schaakvereniging DCG-PCB te Amsterdam	Contributie:	<table><tr><td>■ Senioren</td><td>EUR 97,50</td></tr><tr><td>■ Studenten/65+</td><td>EUR 82,50</td></tr><tr><td>■ Dubbelleden</td><td>EUR 50,00</td></tr><tr><td>■ Jeugdleden</td><td>EUR 50,00</td></tr></table>	■ Senioren	EUR 97,50	■ Studenten/65+	EUR 82,50	■ Dubbelleden	EUR 50,00	■ Jeugdleden	EUR 50,00
■ Senioren	EUR 97,50										
■ Studenten/65+	EUR 82,50										
■ Dubbelleden	EUR 50,00										
■ Jeugdleden	EUR 50,00										

Routebeschrijving naar het speelokaal

Openbaar vervoer: Vanaf Amsterdam CS tram 13, halte Mercatorplein.
Auto: Ring A10, afrit S105 richting Sloterveer/Geuzenveld (in westelijke richting, van het centrum af).
Eerste stoplicht links (Jan Tooropstraat, langs het Sint Lucas Andreas Ziekenhuis).
Bij de rotonde linksaf (Jan Evertsenstraat).
Onder de snelweg door en na de brug over het Rembrandtpark linksaf (Orteliuskade).
Het clubgebouw van Tal/DCG ligt na 50 meter op de Orteliuskade aan uw linkerhand.

Inhoudsopgave

3	In Memoriam Jos van Walstijn	Dirk Goes
5	Van de voorzitter	Karel Abma
5	Jeugd grijpt macht in snelschaakkampioenschap	Dirk Goes
6	Tal/DCG'ers bij het NK Jeugdschaak	Dirk Goes
7	De ene remise is de andere niet	Dirk Goes
8	Afzien in Maastricht	Dirk Goes
10	Bijrol Tal/DCG-teams in SGA Rapid 2011	Dirk Goes
11	Mijn schaakzomer	Tjark Vos
16	Externe overwegingen	Dirk Goes
17	Externe competitie 2011/2012	Diverse verslaggevers
20	Cupnieuws	Dirk Goes
21	Nieuw schaaktoernooi in Amsterdam	Dirk Goes
22	Ron Klein Nederlands seniorenkampioen!	Dirk Goes
23	Tjark Vos Nederlands kampioen rapidschaak!	Dirk Goes
28	Ströbeck	Dirk Goes
30	Een weekendje stukkenjagen	Dirk Goes
33	SGA wint Hutton-toernooi	Dirk Goes
33	Samenwerking met Het Probleem	Jeroen Cromsigt
34	Zin en onzin van de Londense schaakwereld	Thomas Kuilman
36	Heerlijke humor van Google Translate	Dirk Goes
37	Geslaagde rentree in eerste SPA Toernooi	Jeroen van den Berg
46	B-woord hardnekkig tijdens Algemene Ledenvergadering	Dirk Goes
48	De remisegang in het kreupelhout	Herbert Tulleken
52	Feest eindigt in drama	Dirk Goes

In memoriam Jos van Walstijn - door Dirk Goes

18 maart 1944

3 september 2011

Op zaterdag 3 september werd de vereniging opgeschrikt door het overlijden van Jos van Walstijn. Tijdens de door GM Dimitri Reinderman gegeven simultaan werd hij getroffen door een fatale hartaanval. In Jos verliezen we een goed lid die vrijwel nooit een clubavond oversloeg en altijd bereid was te helpen met het opruimen van de stukken.

In de Amsterdamse schaakwereld was Jos een bekende verschijning. Werde er ergens geschaakt, dan was Jos niet ver weg. Zo nam hij meer dan 25 keer deel aan het Persoonlijk Kampioenschap van de SGA, een record dat niet snel verbroken zal worden. Niet ten onrechte vond Jos dat de SGA daar weleens aandacht aan had mogen schenken, in welke vorm dan ook; het kwam er nimmer van.

Als uitkeringsgerechtigde had Jos geen gemakkelijk leven. De kosten van levensonderhoud werden een steeds groter obstakel voor hem. Dat was ook één van de redenen dat hij zoveel buiten de deur schaakte. “Als ik ergens anders ben, dan hoef ik niet thuis te zitten, en dat scheelt weer gas en licht”, zo vertelde hij me eens. Onweerlegbare logica

Jos was behalve heel aardig ook wel een tikje merkwaardig. Zo heb ik hem ooit tijdens een PK SGA ten overstaan van een enorme meute toeschouwers, die hun lol niet opkonden, een eindspel zien uitspelen van koning + toren tegen koning + toren! Vrijwel iedereen zou dat gillend remise geven, maar Jos ging vrolijk nog een kwartiertje door voordat hij dan eindelijk in remise berustte. Glimlachend commentaar na afloop: “Je kunt niet weten, toch?”

Maar zijn meest opvallende merkwaardigheid moet toch wel zijn verzameldrift zijn geweest, met name waar het uitslagen en ranglijsten betreft. Ik durf er bijna niet aan te denken hoe zijn huis eruit ziet, maar het moet uitpuilen van het papier. Was je bijvoorbeeld op zoek naar de eindstand van het kampioenschap van Burkina Faso 1963, dan klampte je Jos even aan, grote kans dat hij het ergens thuis had liggen. Dat leidde soms tot grappige taferelen. Zo kan ik me herinneren dat halverwege de jaren '90 ene Gary Harper lid werd. Deze kwam van origine ergens uit het Caribisch gebied, Jamaica naar ik meen, maar Jos herinnerde zich een Gary Harper te zijn tegengekomen in de uitslag van het Canadees Kampioenschap 1971 en een week later kwam hij met het bewijs. Geconfronteerd met de vraag “Was that you?” (hoe groot is die kans?) moest Gary totaal verbijsterd ontkennend antwoorden. Jos: “Had toch gekund?”

Jos, je was een bijzonder mens, we zullen je zeer missen. En mochten ze daarboven ook een interne competitie hebben, dan weet ik al wie er aan het eind van de avond met de ranglijst vandoor is

..... **Wedstrijd te**

door

en

Stand der klok bij de aanvang uur.

WIT	ZWART	WIT	ZWART
e4	1 e5		26
f4	2 exf4		27
Le4	3 Pcb		28
de	4 Pas		29
Ld3	5 Dbs1		30
Kf1	6 g5		31
Pf3	7 Dhs		32
h4	8 f6		33
Pc3	9 cb		34
Kc1	10		35
	11		36
	12		37
	13		38
	14		39
	15		40
	16		41
	17		42
	18		43
	19		44
	20		45
	21		46
	22		47
	23		48
	24		49
	25		50

Jos' laatste partij duurde slechts 10 zetten. Namen niet ingevuld. “Dat komt later wel” heeft hij wellicht gedacht, maar soms komt later nooit

Van de voorzitter

- door Karel Abma -

Net terug uit Griekenland. Het deed mij goed te horen dat sommigen van de club zich al bezorgd afvroegen of ik niet was opgegeten door hongerige Grieken (Grieken zelf zijn immers onverteerbaar: Plutarchus IV: 19-23) of dat ik aan het schaken was met Papandreou. Dat laatste was juist. We schaakten om geld, en bij de uitvoering van een magneetcombinatie heb ik de premier de suggestie gedaan om op soortgelijke wijze de oppositie uit hun tent te lokken. Zo kwamen we op het idee om een referendum uit te schrijven. Het idee heeft gewerkt: Griekenland heeft voor het eerst in zijn bestaan een regering van nationale eenheid.

Van het front in Amsterdam-West deze maand geen nieuws. Het bestuur wenst u alvast prettige feestdagen. Bedenk echter wel: lenen kost geld!

Jeugd grijpt macht in snelschaakkampioenschap

- door Dirk Goes -

Op maandag 27 juni 2011, de laatste clubavond van het seizoen 2010/2011, werd het jaarlijkse snelschaakkampioenschap georganiseerd. Bij ontstentenis van Wim Luberti was Willem Hensbergen op rating favoriet, maar Willem heeft zichzelf jaren geleden wijsgemaakt dat hij niet kan vluggeren en doet elk toernooi zijn uiterste best om deze *self-fulfilling prophecy* in vervulling te doen gaan. Toegegeven, ook in dit toernooi gooide hij wat dat betreft nogal hoge ogen, of lage zo u wil: 1 uit 13, bestaande uit halfjes tegen Jeroen Cromsigt en Hing Ting Lai. Daarmee is meteen de naam van de winnaar genoemd, want die kleine opsodemieter was deze avond de grootste van allemaal. Behalve aan Willem stond hij halfjes af aan Roger Mehra en Tobi Kooiman, won zijn overige partijen en pakte met 11½ uit 13 de hoofdprijs. Op slechts een half punt van de winnaar eindigde Tjark Vos op de tweede plaats en versterkte daarmee het axioma dat de jeugd voor ons bejaarden te sterk is geworden. Op aanzienlijke afstand lieten oudere jongere Chris Vos en Tobi Kooiman zich met 9 uit 13 uitroepen tot *best of the rest*.

Poule A

	Hing Ting Lai	Tjark Vos	Chris Vos	Tobi Kooiman	Frans Schoffelman	Dirk Goes	Jeroen Cromsigt	Roger Mehra	Yvette Nagel	Johan Lubbers	Piet Kooiman	Jos Kooiker	René Pijlman	Willem Hensbergen	
1. Hing Ting Lai		1	1	½	1	1	1	½	1	1	1	1	1	½	11½
2. Tjark Vos	0		1	½	1	1	1	½	1	1	1	1	1	1	11
3. Chris Vos	0	0		1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	9
4. Tobi Kooiman	½	½	0		1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	9
5. Frans Schoffelman	0	0	1	0		½	1	1	1	1	1	0	1	1	8½
6. Dirk Goes	0	0	0	1	½		½	1	1	0	½	1	½	1	7
7. Jeroen Cromsigt	0	0	1	1	0	½		1	0	1	0	1	½	½	6½
8. Roger Mehra	½	½	0	0	0	0	0		½	½	1	1	1	1	6
9. Yvette Nagel	0	0	0	0	0	0	1	½		1	1	0	1	1	5½
10. Johan Lubbers	0	0	0	0	0	1	0	½	0		1	½	1	1	5
11. Piet Kooiman	0	0	0	0	0	½	1	0	0	0		1	1	1	4½
12. Jos Kooiker	0	0	0	0	1	0	0	0	1	½	0		0	1	3½
13. René Pijlman	0	0	0	0	0	½	½	0	0	0	0	1		1	3
14. Willem Hensbergen	½	0	0	0	0	0	½	0	0	0	0	0	0		1

In de B-groep eindigden Chris Alberti en Marlo Coolen met 8 uit 9 op een met elkaar gedeelde eerste plaats. Om toch tot een winnaar te komen werd er een barrage gespeeld, die door Chris met 1½-½ werd gewonnen.

Poule B

	Chris Alberti	Marlo Coolen	Bert Dreef	Jan-Pieter Streef	Hans Looman	Herbert Tulleken	Chris van Bockel	Cees Flikweert	Martin A. Spierings	Karel Abma	
1. Chris Alberti		1	1	0	1	1	1	1	1	1	8
2. Marlo Coolen	0		1	1	1	1	1	1	1	1	8
3. Bert Dreef	0	0		1	1	0	1	1	1	½	5½
4. Jan-Pieter Streef	1	0	0		0	1	0	1	1	1	5
5. Hans Looman	0	0	0	1		½	1	0	1	1	4½
6. Herbert Tulleken	0	0	1	0	½		1	0	½	1	4
7. Chris van Bockel	0	0	0	1	0	0		1	1	1	4
8. Cees Flikweert	0	0	0	0	1	1	0		1	1	4
9. Martin A. Spierings	0	0	0	0	0	½	0	0		1	1½
10. Karel Abma	0	0	½	0	0	0	0	0	0		½

Tal/DCG'ers bij het NK Jeugschak

- door Dirk Goes -

Tal/DCG leverde drie spelers aan het Nederlands Jeugdkampioenschap, dat van 30 april tot en met 8 mei in Haarlem werd gespeeld: Joran Donkers, Tjark Vos en Hing Ting Lai. In zijn eerste partij werd Joran op liederlijke wijze van het bord gecombineerd door supertalent Anne Haast (onthoud die naam):

□ Joran Donkers
■ Anne Haast

1. e4 e5; 2. Pc3 Pf6; 3. f4 d5; 4. exd5 Pxd5; 5. fxe5 Pxc3; 6. bxc3 Dh4+; 7. Ke2 Lg4+; 8. Pf3 Pc6; 9. De1 Dh5; 10. Kd1 Lxf3+; 11. gxf3 0-0-0; 12. d4 Pxd4; 13. cxd4 Dxf3+; 14. Le2 Txd4+; 15. Ld2 Txd2+; 16. Dxd2 Dxh1+; 17. De1 Dxe1+; 18. Kxe1 Lb4+; 19. Kf2 Lc3; 20. Td1 Lxe5; 21. Lg4+ Kb8; 22. Td7 Lxh2; 23. Txf7 Le5; 24. Ke3 a6; 25. Ke4 Lf6; 26. c4 Te8+; 27. Kd3 Te5; 0-1.

Geen lekkere partij om je toernooi mee te beginnen! Daarna wist Joran zich nog wel wat te herpakken maar meer dan een plekje net onder de middenmoot zat er niet in: 4 uit 9 en een TPR van 1984.

Tjark speelde te wisselvallig om zich met de strijd om de prijzen te bemoeien. Uiteindelijk 4½ uit 9 bij een TPR van 1885, en het is tekenend voor de progressie die hij de laatste jaren heeft geboekt dat dat eigenlijk een beetje tenevalt.

Hing Ting Lai begon wat aarzelend met 1½ uit 3, maar een tussensprintje van 3½ uit 4 bracht hem op 5 uit 7, waarna ineens weer van alles mogelijk leek. In de voorlaatste ronde ging Hing Ting helaas kopje onder tegen de latere kampioen Thomas Beerdsen en hij besloot zijn toernooi met een halfje tegen remisekoning Rik Roelofs. Eindscore 5½ uit 9 en een TPR van 1923, niet slecht.

De ene remise is de andere niet

- door Dirk Goes -

De Russische zusjes Nadezhda en Tatiana Kosintseva speelden van 2 tot en met 14 augustus 2011 een toernooi in Rostov, de geboorteplaats van de grote Savielly Tartakower (1887-1956). In de derde ronde gebeurde het onvermijdelijke: ze werden tegen elkaar ingedeeld. Van elkaar winnen wilden ze niet, dus werd remise afgesproken. Dat gebeurde op komische (en ingestudeerde) wijze:

□ **Nadezhda Kosintseva**

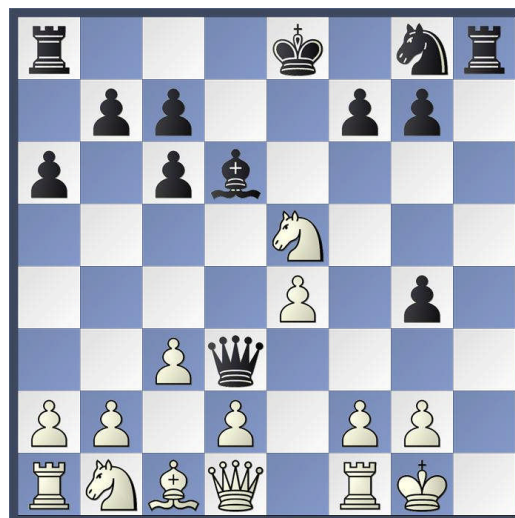
■ **Tatiana Kosintseva**

1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lb5 a6; 4. Lxc6 dxc6;
5. o-o Lg4; 6. h3 h5; 7. c3 Dd3; 8. hxg4 hxg4;
9. Pxe5 Ld6

(zie diagram hiernaast)

10. Pxd3 Lh2+; 11. Kh1 Lg3+; 12. Kg1 Lh2+; 13.
Kh1 Lg3+

En remise door herhaling van zetten. Daar hadden de dames welgeteld 7 minuutjes voor nodig. Naar verluidt gingen ze na afloop van de partij gezamenlijk de binnenstad van Rostov in om een middagje te shoppen.

Voor de partij zaten de zusjes al flink te geiten. Maar ja, als je toch al weet dat het remise gaat worden

Afzien in Maastricht

- door Dirk Goes -

Schaaktechnisch gezien was het in de B-groep van het ENCI Limburg Open 2011 spitsroeden lopen, voor mij althans. Waar mijn medereizigers Jeroen Cromsigt en René Pijlman kranige resultaten boekten met stoere TPR's van respectievelijk 2051 en 2012, liep het bij mij voor geen vierkante milimeter. Bij aanvang van elke ronde was ik nog vol goede moed en nam ik mij voor mijn tegenstander met grof geweld naar de strot te vliegen, maar ja, dan boden ze weer remise aan en sloeg de onzekerheid genadeloos toe. Stond ik eigenlijk wel zo goed? Was het nou wel verstandig om door te spelen met het risico uiteindelijk dan toch te verliezen en onder hoongelach van de toeschouwers en het schaamrood op de kaken het pand te moeten verlaten? En laten we wel zijn, het was lekker voorjaarsweer en het Bourgondische leven lonkte En zo kon het gebeuren dat ik, slappeling die ik ben, uiteindelijk met een score van 3½ uit 7 en een tenenkrommende TPR van 1862 naar huis ging na zeven lamelndige remises, allemaal op voorstel van mijn tegenstander. Ach en wee, hoe droevig is mijn lot, maar als liberaal geloof ik heilig in eigen verantwoordelijkheid: ik heb het allemaal zelf gedaan.

Jeroen en René, als woeste aanvalsspelers mijn tegenpolen, konden beiden terugzien op een prachtig toernooi: allebei 5 uit 7. Jeroen bleef met drie overwinningen en vier remises zelfs ongeslagen. Normaal gesproken speelt hij zo'n vier remises per jaar, nu dus evenveel in een paar dagen tijd, maar het waren wel bijzondere partijen waarin van alles gebeurde. Neem nou deze:

□	Jeroen Cromsigt	(1902)
■	Nils Henrotte	(1963)

Analyse Jeroen

Ik schreef al eerder over een variant tegen het Frans die vol zit met trucjes. Groot was mijn voldoening toen ik de spectaculairste variant met vier witte stukoffers ook daadwerkelijk op het bord kreeg tegen een jonge sympathieke Duitser.

1. e4 e6; 2. Pf3 d5; 3. Pc3 Pf6; 4. e5 Pfd7; 5. d4 c5; 6. Lg5 Db6; 7. dxc5 Lxc5; 8. Dd2 Lxf2+

Deze zet vormt de inleiding tot een geforceerde afwikkeling. Beter is om met 8. Pc6 nog een stuk te ontwikkelen, maar ook dan heeft wit trucjes. Hopelijk volgende keer meer daarover!

9. Dxf2 Dxb2; 10. Kd2 Dxa1; 11. Lb5! Dxh1; 12. Dc5

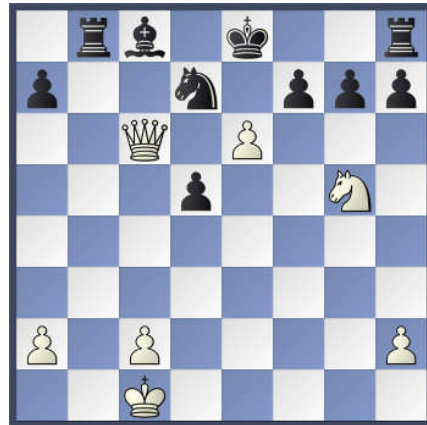

Zwart staat twee torens voor, maar moet hout teruggeven om niet mat te gaan.

12. Dxc5; 13. Kc1 Pc6; 14. Lxc6 Dxc5+; 15. Pxc5 bxc6; 16. Dxc6 Tb8

Mijn tegenstander had al een uur verbruikt en ik tien minuten, voornamelijk met rondlopen dankzij mijn openingsvoorbereiding. Tijd voor het derde stukoffer.

17. Pxd5! exd5; 18. e6!

18. 0-0

Het beste is nog f6, maar daar kom je niet zomaar op. Vanaf hier moest ik het ook zelf bedenken.

19. exd7 Lb7; 20. Dc7 Tfd8; 21. Df4 Tf8; 22. Dc7 Tfd8; 23. Df4 Tf8; 24. Df5 g6; 25. Df6 h6!

Hier keek ik 30 minuten naar het vierde stukoffer (26. Pxf7 Txf7; 27. Dxc6+ Tg7; 28. De8+ Txe8; 29. dxe8D+ Kh7) maar ik kon maar niet ontdekken hoe ik verder moest komen met de dame en mijn pionnen. In de analyse achteraf bleek dat, als de witte koning mee naar voren gaat, het toch gewonnen is voor wit. Ten onrechte concluderend dat de zwarte stelling een vesting was, koos ik mede onder tijdsdruk voor een remisevariant.

26. Pe6 fxe6; 27. Dxc6+ Kh8; 28. Dxh6+ Kg8; 1/2-1/2.

René won vijf partijen, verloor er twee, en was daarmee dit toernooi de vleesgeworden strijdlust. “Ik heb niet 200 kilometer in de trein gezeten om remise te spelen”, zo verklaarde hij desgevraagd zijn bloeddorst. Zijn leukste partij was die tegen Lucas van Foreest, de regerend Nederlands kampioen bij de E-junioren. Hoe ging dat precies René?

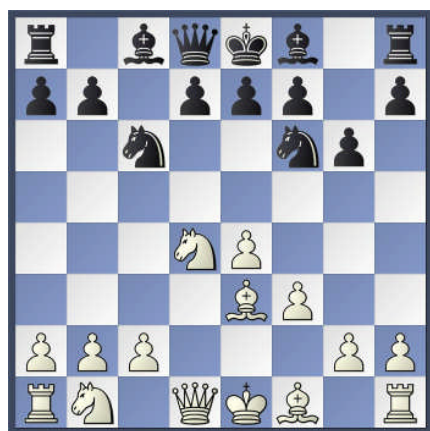
In het Open Limburgs Kampioenschap spelen doorgaans vrij veel jeugdspelers mee. Meestal betekent dat: ratingpunten achterlaten in Maastricht. Ook dit jaar zag ik mijn partijen soms met enige zorg tegemoet, daar ik de ene na de andere ronde tegen zo'n getalenteerde rating-raket werd ingedeeld. Maar dit jaar hield ik moedig stand en veegde ik ze overtuigend van het bord. Behalve Shotaro de Niet (14) dan, die hetzelfde met mij deed.

In de slotronde werd ik met een behoorlijke score van 4 uit 6 tot mijn verbazing tegen Lucas van Foreest ingedeeld, die net 10 was geworden. Tien, in de top van de B-groep? Ja hoor, de landskampioen bij de E'tjes bleek al een rating van maar liefst 1898 te hebben (exclusief snelstijgopslag). “Zorg maar dat je nu wint, want over een paar jaar lukt je dat niet meer” sprak een toernooiofficial onheilspellend. Dat deed ik, en ik versloeg hem hardhandig. Zo, dat staat mooi in het archief als iemand over 15 jaar de beroemde titelhouder Van Foreest *googlet*!

Lucas van Foreest (1898)
 René Piilman (1881)

Analyse René

Na een ongebruikelijke opening (ik meen dat het iets als 1. d4 c5; 2. e4 Pf6; 3. f3 cxd4; 4. Pe2 Pc6; 5. Pxd4 g6; 6. Le3 was) was de volgende interessante stelling ontstaan:

6. Db6!?

Ziet er riskant uit, maar is hier goed, b2 hangt.

7. Pc3

De beste.

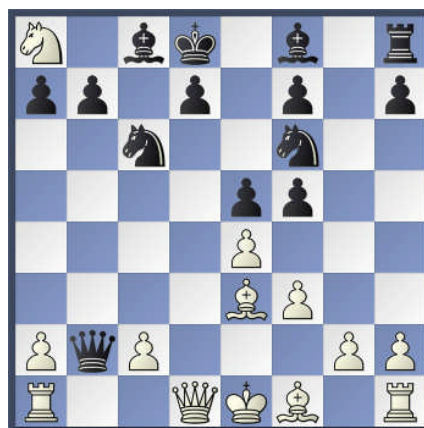
7. e5!

Lucas vertelde dat hij totaal niet op deze zet had gerekend omdat die er positioneel lelijk uitziet. Dat klopt, maar tactisch gaat wit de bietenbrug op.

8. Pf5 Dxb2; 9. Pb5 gxf5; 10. Pc7+?

Wit kon hier nog remise maken met 10. Tb1 Dxa2; 11. Ta1 Db2; 12. Tb1 en zetherhaling, maar Lucas dacht dat hij aan het winnen was.

10. Kd8; 11. Pxa8

11. Lb4+

Ook deze zet had Lucas gemist, omdat die loper normaliter altijd naar g7 gaat.

12. Kf2 f4!

Het is zwart die een beslissende koningsaanval krijgt.

13. Ld2 Dd4+; 14. Ke2 Pxe4; 15. Lxb4

15. fxe4 Dxe4+ 16. Kf2 Lc5+ gevolgd door mat.

15. De3 mat; 0-1.

Er liep overigens nog een Tal/DCG'er rond in Maastricht. In de A-groep was Tjark Vos als 98^e en laatste geplaatst maar hij deed het uitstekend, klopte twee sterke Duitsers en stond na vier ronden brutaal met 2 uit 4 in de middenmoot. Daarna ondervond hij dat in de middenmoot blijven lastiger is dan er te komen, kreeg twee nullen op rij te slikken en beëindigde zijn toernooi met een halfje. Uiteindelijk 2½ uit 7 met een prima TPR van 2057.

En zo, in de intercity van Maastricht naar Amsterdam op zondagavond 13 juni, had iedereen wel een reden om in meer of mindere mate tevreden te zijn. Jeroen, René en Tjark koesterden fraaie TPR's, en ik troostte me met de herinnering aan een buitengewoon relaxed weekend. Te Amsterdam aangekomen was het de bedoeling dat lijn 17

me naar huis zou rijden, maar in de Kinkerstraat kon de tram niet verder omdat de weg werd geblokkeerd door diverse politieauto's. Overvalletje op een winkel, kan gebeuren, welkom terug in Amsterdam!! Gelukkig wist een toevallig langsrijdende taxi mij een stevige wandeling te besparen. Tegen navenante betaling, dat spreekt

Bijrol Tal/DCG-teams in SGA Rapid 2011

- door Dirk Goes -

Aan het jaarlijkse SGA-rapidkampioenschap, het smakelijke toetje van het reguliere seizoen, deden dit jaar slechts drie Tal/DCG-teams mee. Nou vooruit, vier, want het team 'Kooiman met Frits' was *de nomine* dan wel geen Tal/DCG-team maar bestond *de facto* uit leden van de familie Kooiman (Piet, Tobi, Bart-Arie en Egbert) aangevuld met Frits Veenstra, en ook George Boellaard viel nog een rondje in. Daar vloeide toch wel heel veel Tal/DCG-bloed door d'aderen! Yvette Nagel speelde zoals elk jaar bij de immer melige Schaakgodinnen.

Dat de Tal/DCG-teams hoge ogen zouden gooien was een gedachte die zelfs in de grootste optimist niet opkwam. Ratings zeggen natuurlijk niet alles, maar toch wel iets, en algemeen werd verwacht dat geen enkel Tal/DCG-team de finale zou halen. Aan die verwachting werd glorieus voldaan! Team Kooiman was nog het meest succesvol door op een zevende plaats te eindigen in een groep van 12, niet onaardig, met een fraaie score van Tobi Kooiman: 7 uit 9! Ziehier wat cijfers:

Tal/DCG 1	(hoofdklasse)	Tjark Vos	4½	uit	9
		Frans Schoffelmeer	3½	uit	9
		Hans Leeftang	2½	uit	9
		Wim Helmers	2½	uit	6
		René Pijlman	1	uit	3
Tal/DCG 2	(eerste klasse)	Marlo Coolen	5	uit	9
		Dirk Goes	3½	uit	9
		René Pijlman	3½	uit	9
		Jaap Loeve	2½	uit	9
Team Kooiman	(tweede klasse)	Tobi Kooiman	7	uit	9
		Piet Kooiman	4	uit	6
		Egbert Kooiman	2½	uit	6
		Frits Veenstra	1½	uit	3
		George Boellaard	1	uit	3
		Bart-Arie Kooiman	½	uit	9
Tal/DCG 3	(derde klasse)	Paul Kremer	4½	uit	9
		Jos van Walstijn	4½	uit	9
		Bert Dreef	4	uit	6
		Cees Flikweert	1	uit	9
		Hillebrand Bruinsma	½	uit	3
Schaakgodinnen	(eerste klasse)	Yvette Nagel	2½	uit	9

In totaal werden slechts 59½ bordpunten uit 144 partijen buitgemaakt, een weinig verheffende score. De finale, op donderdag 9 juni, kreeg toch nog een Tal/DCG-tintje want die werd gespeeld in ons eigen Mercator-gebouw. In deze finale was Caissa 1 de grote favoriet, want rond kwart voor acht kwamen 9605 ratingpunten De Mercator binnengemarcheerd, bestaande uit twee grootmeesters (Paul van der Sterren en Hans Ree), een meester (Eelke Wiersma) en een hele sterke schaker (Arno Bezemer). Zij gingen er inderdaad met de hoofdprijs vandoor, maar soepel ging het allerm minst. De eerste wedstrijd, tegen de bloedbroeders van Caissa 2, eindigde in een 2-2 gelijk spel en de kraker tegen Zukertort 1 kende dezelfde uitslag, met onder andere een prachtige overwinning van Matthew Tan op Hans Ree. De derde wedstrijd, tegen Boven IJ 1, eindigde in 4-0, en dat gaf de beslissing. In de subgroepen was er succes voor de teams van Almere 1, Laurierboom/Gambiet 1 en De Raadsheer 2, die respectievelijk de eerste-, tweede- en derde klasse op hun naam schreven.

Uit de wedstrijd Zukertort 1 – Caissa 1. Links Lody Kuling, Matthew Tan, Florian Jacobs en Christopher Brookes, rechts Paul van der Sterren, Hans Ree, Eelke Wiersma en Arno Bezemer. *(Foto Iwan Bonoo)*

Mijn schaakzomer

- door Tjark Vos -

Omdat ik vorig jaar eindexamen deed op het vmbo-t had ik een 3 maanden lange zomervakantie. Ik heb in die vakantie aan vele toernooien meegedaan. In totaal waren dit er 7. Hierin heb ik 53 partijen gespeeld die meetellen voor mijn rating. Sommige toernooien telden ook mee voor de FIDE-rating. Die van mij was en is veel te laag.

Het eerste toernooi was het Limburg Open waar ik samen met een paar andere jeugdige Zukertorters naartoe was gegaan. Samen met hen zat ik in een appartement. In een groep met een minimale rating van 2000 haalde ik 2.5 uit 7. Met overwinningen op Duitsers Friese Henning en Sebastian Mauer, een remise op Jan Cox en verliespartijen tegen Joost Heltzel, Sten Goes, Stefan Beukema en WGM Voicu Jadogzinsca had ik een tpr van 2057. Dit toernooi is overigens populair bij Tallers. Dirk Goes, Jeroen Cromsigt en René Pijlman deden ook mee, maar dan in een andere groep.

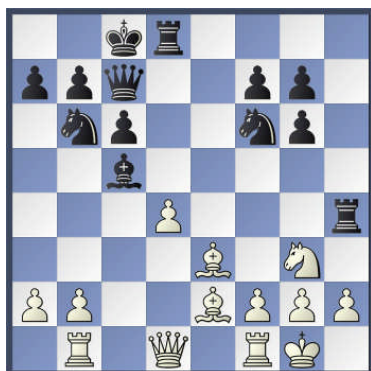
Deze partij won ik tegen Friese Henning door 24. De8+ Tf8; 25. Lh7+.

Twee weken later deed ik samen met onder andere Tobi Kooiman en Willem Hensbergen mee aan het HSG Open in Hilversum. Tobi won de groep tot 1850. Ik deed mee in de groep vanaf 1850 en daar scoorde ik redelijk. Met 3 uit 6 en een TPR van 2085 kon ik wel tevreden zijn.

Een week na Hilversum speelde ik in Haarlem een super Nova-toernooi. In dit zesronde weekendtoernooi haalde ik in de groep vanaf 1950 3 uit 6 en een TPR van 2295. Dit is de hoogste TPR die ik ooit heb gehaald nadat de laatste ronde was gespeeld waar ik geen 100% haalde. In de eerste ronde schwindelde ik tegen Gareth Haslinger (2305). Ik gaf in de opening een pion weg, maar later gaf hij de d-lijn en de eerste rij weg en ik won. De ronde daarna had ik een plusremise tegen IM Thomas Willemze nadat ik eerst verloren stond.

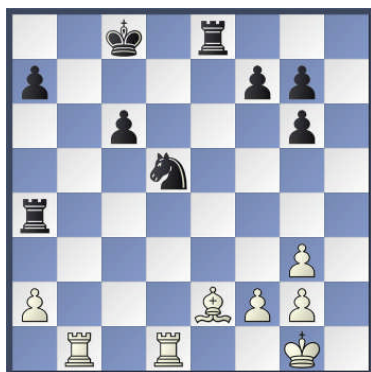
□ **Tjark Vos** (2016)
 ■ **Thomas Willemze** (2377)

1. e4 c6; 2. d4 d5; 3. Pc3 dxe4; 4. Pxe4 Lf5; 5. Pg3 Lg6; 6. Pf3 Pf6?!; 7. Pe5 Pbd7; 8. Pxd6 hxd6; 9. Lc4 e6; 10. o-o Dc7; 11. Te1 o-o-o; 12. Tb1? Pb6; 13. Le2 e5; 14. c3? exd4; 15. cxd4 Th4; 16. Le3 Lb4; 17. Tf1 Lc5

In deze stelling sta ik verloren.

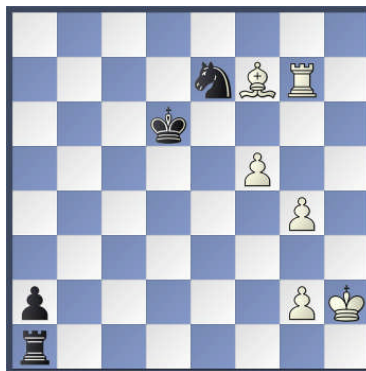
18. b4 Lxd4; 19. Db3 Lxe3; 20. Dxe3 Te8; 21. Df3 Pe4; 22. Tfd1 Pd5; 23. b5 Pxd3; 24. Dxd3 Dxd3; 25. hxd3 Ta4; 26. bxc6 bxc6

Hier neem ik het initiatief en ik krijg loon naar werken.

27. Lf3 Te5; 28. Tdc1 Kc7; 29. Tb5 Kd6; 30. Tb7 Te7; 31. Txc6+! Kxc6; 32. Txe7 Kd6; 33. Txf7 Pe7;

34. Txd7 Txa2; 35. Le4 a5; 36. Lxg6 Ta1+; 37. Kh2 Ke6; 38. f4 a4 (=); 39. g4 a3; 40. f5+ Kd6; 41. Lf7 a2

42. Lxa2??

42. Kg3 won, nu is het geforceerd remise.

42. Txa2; 43. f6 Pd5; 44. g5 Ke6; 45. f7 Tf2; 46. g6 Pe7; 47. Tg8 Pxd6; 48. Txd6 Kxf7; 49. Ta6 Tb2; 50. Kh3 Kg7; 51. g4 Tb3+; 52. Kh4 Tb5; 53. g5 Tb1; 54. Ta7+; 1/2-1/2

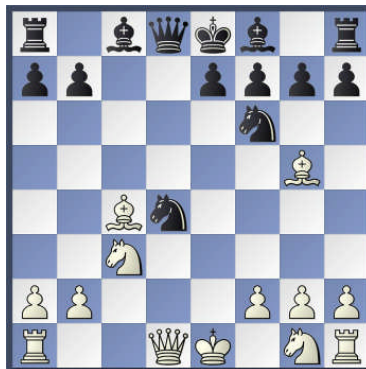
In de derde ronde ging ik eraf tegen FM Bart Gijswijt. De vierde ronde had ik een bye en de vijfde ronde ging ik er weer af tegen FM David Klein, maar de laatste ronde herpakte ik mij sterk door Hebert Perez Garcia (2080) te verslaan.

Ik heb ook meegedaan aan het Science Park-toernooi, waarin ik onder andere tegen René Pijlman heb gespeeld. De partijen die ik met wit speelde won ik allemaal. Op de partij tegen René na allemaal overtuigend, en met zwart had ik ze allemaal moeten verliezen. Alleen tegen Geert Veldhuis kon ik nog remise spelen. Al met al was ik niet tevreden met 5½ uit 9.

In Dieren is elk jaar het Open Nederlands Kampioenschap en ik deed mee in de hoofdgroep. Ik kampeerde in een tentje op een camping.

□ **Nico Zwirs** (2125)
 ■ **Tjark Vos** (1842)

1. e4 c6; 2. d4 d5; 3. exd5 cxd5; 4. c4 Pf6; 5. Pc3 Pc6; 6. Lg5 dxc4; 7. Lxc4 Pxd4

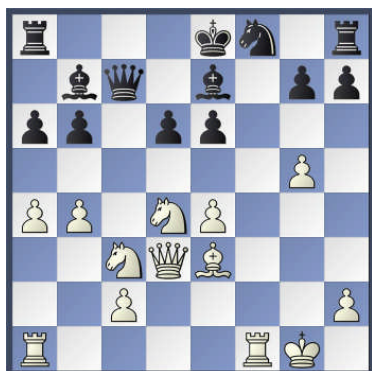
Hier sta ik al verloren.

8. Pf3 Pxf3+; 9. Dxf3 a6; 10. o-o Dc7; 11. Lb3 Lg4; 12. La4+ Ld7; 13. Lxd7+ Dxd7; 14. Lxf6 gxf6; 15. Pd5 Dd6; 16. Tac1 Lh6; 17. Pc7+ Kf8; 18. Pxa8 Lxc1; 19. Txc1 Db8; 20. Pb6; 1-o.

□ **Tjark Vos** (1842)
 ■ **Marc Gruenhagen** (2133)

1. e4 c5; 2. Pf3 e6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 a6; 5. Pc3 Dc7; 6. Ld3 Pf6; 7. o-o d6; 8. a4 b6; 9. Le3 Le7; 10. f4 Pbd7; 11. g4 Pc5; 12. g5 Pfd7; 13. f5 Lb7; 14. fxe6 fxe6; 15. b4 Pxd3; 16. Dxd3 Pf8

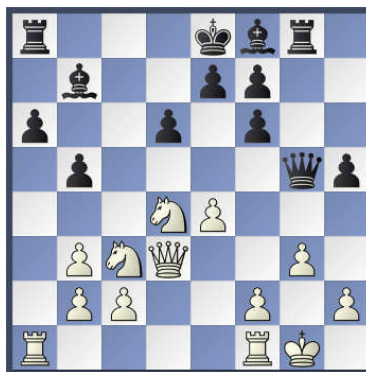

Nadat ik hem in de opening heb weggespeeld maakt hij een fout en offer ik hier een kwaliteit. Omdat ik een superpaard krijg gaat hij veel materiaal verliezen.

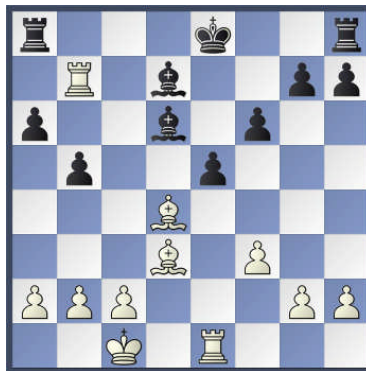
17. Txf8! Lxf8; 18. Pxe6 Dd7; 19. Pd5 Tc8; 20. Db3 Lxd5; 21. exd5 Le7; 22. Tff1 b5; 23. Pxd7+; 1-o.

Dit toernooi was mogelijk het leukste van allemaal. Het was óf dit, óf het ONJK, beide waren erg gezellig. Bij het ONK betekende dat niet dat ik slecht speelde, op de eerste en laatste ronde na dan, want die waren wel slecht. Ik haalde 4 uit 9 en een TPR van 2082. Dat is al met al een mooi resultaat.

Op het ONJK (Open Nederlands Jeugd Kampioenschap) viel ik erg tegen. Hier was ik derde geplaatst en ik ging voor de titel. Ik begon overtuigend met een zege, maar na een onterechte overwinning, twee moeilijke remises, een moeizame overwinning, een verliespartij, twee overwinningen en nog een verloren partij werd ik teleurstellend gedeeld vierde en had ik een TPR van 1987. Het was gelukkig wel erg leuk. Daarom doe ik ook altijd mee aan dit toernooi.

In deze stelling had ik het geluk dat ik 22. Pcx b5 kon doen tegen Rosa Ratsma. Als ze terug slaat komt 23. Txa8+ Lxa8; 24. Ta1 Lb7; 25. Ta7 Lc8; en 26. Pf5. Helaas sloeg ze het paard niet terug, maar ik won wel.

Hier was Ivo Maris met zwart aan zet tegen mij in de vierde ronde. Hij speelde 18. Kd8 en het werd remise, maar we hadden allebei 18. o-o-o gemist.

Het laatste toernooi dat ik in deze lange zomervakantie speelde was het BDO-toernooi in Haarlem. Bij dit toernooi speelde ik een klein beetje onder de verwachting. Ik had een TPR van 2019, 11 punten onder mijn KNSB-rating van augustus. Er waren maar twee echt opvallende momenten bij mijn partijen. De ene was het moment waarop ik opeens een ongedekt paard kon slaan, waarna mijn tegenstander direct opgaf. En voor de laatste ronde had ik Caro-Kann voorbereid. Mijn tegenstander deed ook 1. e4 en ik speelde mijn c-pion naar voren, drukte de klok in en zag toen tot mijn grote verbazing dat ik 1. c5 had gedaan in plaats van c6. Ik kwam heel snel verloren te staan, maar ik schwindelde zodanig dat ik nog bijna won. Uiteindelijk moest ik in remise berusten.

In mei had ik een KNSB-rating van 2016 en nu heb ik 2051. Met die stijging ben ik redelijk tevreden. Mijn FIDE-rating was aan het begin van de zomer 1819 en is nu 1945.

Externe competitie 2011/2012

Individuele scores

Tal/DCG 1	Score			TPR
H. Leeftang	3	uit	3	2435
R. Klein	2	uit	3	2189
J. Lubbers	2½	uit	3	2219
F. Schoffelmeer	1½	uit	3	2073
Chr. Vos	2	uit	3	2098
T. Vos	1	uit	3	1860
W. Luberti	2	uit	2	2413
J. van Kuijk	½	uit	1	2066
W. Helmers	0	uit	2	1795
W. Hensbergen	0	uit	1	1751
Totaal	14½	uit	24	

Tal/DCG 2	Score			TPR
W. Hensbergen	2	uit	2	2266
J. Kooiker	2	uit	3	1896
J. Donkers	1½	uit	2	2276
P. Kooiman	1½	uit	2	2203
R. Mekuria	1	uit	2	1904
R. Pijlman	1	uit	3	1843
V. Jongkind	½	uit	1	1985
T. Visser	½	uit	2	1844
J. van Kuijk	½	uit	2	1690
J. Croomsigt	½	uit	2	1906
T. Kooiman	0	uit	1	1998
M. Coolen	0	uit	1	1778
H. Bruinsma	0	uit	1	1638
Totaal	11	uit	24	

Tal/DCG 3	Score			TPR
Chr. Alberti	2	uit	2	2071
C. Groen	1	uit	2	1824
E. Hoekstra	½	uit	1	1711
T. Visser	½	uit	2	1831
J. Croomsigt	½	uit	2	1780
M. Coolen	0	uit	2	1541
J. Loeve	0	uit	2	1527
G. Boellaard	0	uit	2	1478
n.o.	0	uit	1	
Totaal	4½	uit	16	

Tal/DCG 4	Score			TPR
Th. Loermans	1½	uit	2	1450
B. Lampe	1	uit	1	1853
B. Dreef	1	uit	2	1721
C. Flikweert	1	uit	2	1516
C. Findhammer	½	uit	1	1609
J.P. Streef	½	uit	2	1574
H. Bruinsma	½	uit	2	1486
B. van den Berg	0	uit	1	1425
H. Tulleken	0	uit	1	1400
H. Balhuizen	0	uit	2	1274
Totaal	6	uit	16	

Tal/DCG 5	Score			TPR
H. van Roekel	1½	uit	2	1502
J. Jaarsveld	1	uit	2	1333
C. Flikweert	0	uit	1	1533
E. Swagerman	0	uit	1	1366
K. Abma	0	uit	1	1511
Th. Loermans	0	uit	1	1448
Totaal	2½	uit	8	

Scoretabellen

Tal/DCG 1 (KNSB, 3e klasse D)

	Gesp	Mp	Bp
1. De Waagtoren 1	3	6	17½
2. Santpoort 1	3	6	15
3. Tal/DCG 1	3	4	14½
4. Caissa 4	3	4	13½
5. De Eenhoorn 2	3	4	13
6. Zukertort Amstelveen 2	3	4	12
7. VAS 2	3	2	10
8. HWP Zaanstad 1	3	0	10
9. Kennemer Combinatie 3	3	0	7½
10. LSG 5	3	0	7

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
						6		5	6½
			4½				5		5½
				5½	3½			5½	
	3½				5	5			
		2½					4½	6	
		4½	3				4½		
2			3						5
	3			3½	3½				
3		2½		2					
1½	2½					3			

Tal/DCG 2 (SGA, Promotieklasse)

	Gesp	Mp	Bp
1. Laurierboom-Gambiet 1	3	6	21
2. Caissa 6	3	4	14½
3. Zukertort Amstelveen 4	3	4	12
4. Tal/DCG 2	3	4	11
5. Caissa 8	3	2	11½
6. Probleem 1	3	2	11½
7. VAS 3	3	2	8½
8. Caissa 7	3	0	6

1	2	3	4	5	6	7	8
			6½			7½	7
		3½		5			6
	4½		3		4½		
1½		5				4½	
	3				3½		5
		3½		4½		3½	
½			3½		4½		
1	2			3			

Tal/DCG 3 (SGA, 1^e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. Almere 3	2	4	10
2. Raadsheer 1	2	4	10
3. Probleem 2	2	3	9½
4. Boven IJ 2	2	2	8½
5. Amstel 1	2	2	7
6. ENPS 2	2	1	7½
7. Wachter 1	2	0	7
8. Tal/DCG 3	2	0	4½

1	2	3	4	5	6	7	8
					4½		5½
			5½			4½	
				5½	4		
	2½						6
		2½				4½	
3½		4					
	3½			3½			
2½			2				

Tal/DCG 4 (SGA, 2^e klasse A)

	Gesp	Mp	Bp
1. Amstel 2	3	6	16½
2. ODI 1	2	4	9½
3. Tal/DCG 4	3	4	11½
4. Zukertort Amstelveen 5	3	2	12½
5. Almere 5	3	1	9
6. VAS 6	2	1	7½
7. Volewijckers 2	2	0	5½

1	2	3	4	5	6	7
			6½	5½	4½	
			4½			5
			½	5½		5½
1½	3½	7½				
2½		2½			4	
3½				4		
	3	2½				

Tal/DCG 5 (SGA, Viertallen)

	Gesp	Mp	Bp
1. TOG 1	2	4	6
2. Laurierboom-Gambiet 3	2	3	4½
3. Amstel 4	2	2	4½
4. ENPS 5	2	2	4
5. Chaturanga 2	1	1	2
6. Tal/DCG 5	2	0	2½
7. ZZ 2	1	0	½

1	2	3	4	5	6	7
			2½			3½
				2	2½	
			1½		3	
1½		2½				
	2					
	1½	1				
½						

Externe overwegingen

- door Dirk Goes -

In de eerste wedstrijd van het seizoen zag Tal/DCG 1 geen kans beide matchpunten binnenboord te houden. Van buurman Zukertort Amstelveen 2 werd nipt met 4½-3½ verloren, maar daarna werd gevlamd als zelden tevoren en werden de teams van De Eenhoorn 2 en Kennemer Combinatie 3 hardhandig met 5½-2½ opgerold. Op papier zie ik Tal/DCG 1 een seizoen tegemoet gaan waarin het zich vrij gemakkelijk moet kunnen handhaven. Ik voorspel een plaatsje in de subtop aan het eind van het seizoen. Topscorer is voorlopig Hans Leeftang met 3 uit 3, terwijl Wim Luberti met 2 uit 2 ook nog op 100% staat. Rest mij een speciaal woord van aanmoediging uit te spreken aan het adres van Chris Vos: in de tweede ronde won deze behendige rommelaar zijn partij, en dat betekende zijn eerste externe overwinning sinds heel lang geleden, 28 oktober 2010 om precies te zijn. Deze opsteker bracht hem kennelijk *in the chess mood*, want ook in de derde ronde kon er op het wedstrijdformulier een vol punt achter zijn naam worden ingevuld!

Tal/DCG 2 won haar eerste twee wedstrijden, en deze vier matchpunten zouden weleens uiterst waardevol kunnen zijn in de strijd tegen degradatie. In de derde ronde kwam het supersterke Laurierboom 1 op bezoek, gewapend met een grootmeester (Stuart Conquest) en een meester (Albert Blees) aan de topborden, en verder nog een hele rits sterke spelers. In deze wedstrijd zagen onze jongens kans de schade beperkt te houden tot een 6½-1½ verlies. Niet slecht, zeker gezien het feit dat het team die avond liefst vijf (!) invallers nodig had. Voorspelling: een zesde plaats in de eindrangschikking, op voorwaarde dat het aantal invallers beperkt blijft, en dat gaat nog lastig worden, vooral omdat sterspeler Joran Donkers vanwege zijn transfer naar Zukertort 3 dit seizoen niet meer in actie kan komen. Willem Hensbergen is de enige speler van het team met een 100%-score. Met 2 uit 2 en een TPR van 2266 is hij voorlopig goed bezig.

Voor Tal/DCG 3 voorspel ik een zwaar seizoen. De eerste twee wedstrijden gingen beide dik verloren, en dan te bedenken dat er nog heel wat sterke teams op het menu staan. De wedstrijden tegen de op papier minst sterke broeders (ENPS 2 en Probleem 2) gaan cruciaal worden, al moet gezegd dat Probleem 2 het voorlopig uitstekend doet. Kom, laat ik eens optimistisch zijn: ik voorspel een zesde plaats in de eindrangschikking, en daarmee behoud van het eersteklasseschap. Topscorer is voorlopig Chris Alberti met een score van 2 uit 2 en een TPR van 2071. De echte kenners staan niet te kijken van zijn goede prestaties want Chris heeft talent zat, alleen het matzetten met koning + toren tegen kale koning moet nog wat sneller!

Komen we bij Tal/DCG 4. Vorig seizoen verloor het alle wedstrijden en was daarmee het zorgenkindje van de vereniging, maar de degradatie heeft het team duidelijk goed gedaan. In de eerste ronde werd Volewijckers 2 met 5½-2½ overwonnen, en daarmee was de eerste overwinning sedert 10 mei 2010 (!) een feit. Goed, in de volgende ronde was Zukertort 5 een maatje te groot (wat heet, wel een paar maatjes, 7½-1½ voor de Amstelveeners!), maar na een 5½-2½ zege op Almere 5 was de euforie weer helemaal terug. Captain Cees Flikweert verklaarde telefonisch er alle vertrouwen in te hebben dat zijn team aan het eind van de rit boven de degradatiestreep staat, en daar sluit ik me graag bij aan.

Voor Karel Abma was het halveren van zijn speeltje Tal/DCG 5, dat nu als viertal door het barre schakersleven gaat, reden om zijn teamleiderschap met onmiddellijke ingang te beëindigen. Het gewenste shockeffect bleef echter uit, want voorlopig zijn de resultaten nog sterk voor verbetering vatbaar. Twee gespeeld en beide verloren, het houdt allemaal niet over. Een mazzel is wel dat er niet kan worden gedegradeerd. Ons nieuwe lid Hans van Roekel (welkom!) maakte indruk door aan zijn twee partijen 1½ punt over te houden en ook *good old* Jos Jaarsveld doet het met twee haljes niet al te beroerd, maar de rest staat nog niet op het scorebord. *Forza* Tal/DCG 5!

Verslagen externe competitie 2010/2011

26 september 2011	Tal/DCG 2	(1962)	– Zukertort/A 4	(1893)	5 - 3
Uw verslaggever: Dirk Goes	W. Hensbergen	(2038)	– M. Laarhoven	(2066)	1 - 0
	J. Donkers	(2068)	– M. Harmsen	(2022)	1 - 0
	R. Mekuria	(2058)	– R. Bolhuis	(1944)	0 - 1
	R. Pijlman	(1967)	– D. Goes	(1956)	1/2 - 1/2
	J. van Kuijk	(1954)	– N. Louter	(1953)	0 - 1
	P. Kooiman	(1942)	– H. de Boer	(1947)	1 - 0
	J. Kooiker	(1858)	– M. Glowacki	(1559)	1 - 0
	T. Visser	(1813)	– W. Kappelhof	(1699)	1/2 - 1/2

Eerste gewin voor Tal/DCG 2!

Op maandag 26 september 2011 zat ik als Zukertort-speler weer eens tegen mijn eigen club te schaken. Komt zo'n beetje elk jaar voor (vorig seizoen, met ook Tal/DCG 1 nog in de Promotieklasse, zelfs tweemaal!) en het zorgt altijd weer voor een stevige identiteitscrisis als ik een slecht geslaagde poging doe mijn loyaliteit te verbergen onder het gewicht van meerdere petten. De vreugde van het winnen en de pijn van het verlies liggen nergens zo dicht bij elkaar als in dit soort wedstrijden.

Om tegenstander René Pijlman uit zijn voorbereiding te halen bracht ik in de Aljechin een nieuwtje van overigens bedenkelijke kwaliteit, en pionverlies was al spoedig niet te voorkomen. René moest echter stevig in de denktank om alle fineses te doorgronden, en met nog slechts drie minuten op de klok gaf hij met een remiseaanbod aan af te zien van verdere winstpogingen. *A narrow escape!*

Deze remise bracht de stand op 4-1 voor Tal/DCG. In een eerder stadium was Joran Donkers als een orkaan over de arme Michiel Harmsen heengeraast:

□	Joran Donkers	(2068)
■	Michiel Harmsen	(2022)

Analyse van Joran

1. e4 e6; 2. d4 d5; 3. Pd2 Pf6; 4. e5 Pfd7; 5. Ld3 c5; 6. c3 Pc6; 7. Pdf3 cxd4; 8. cxd4 f6; 9. exf6 Pxf6; 10. Ph3!?

Een zijvariant. Zwart kan nu niet snel tot e5 komen, maar wit heeft verder ook weinig.

10. Ld6!?

Zwart kan niet goed e5 spelen en kort rokeren in verband met Pg5 en de koningsaanval die daarop volgt. Hierdoor is Ld6 niet zo handig. 10. Lb4+; 11. Ld2 Da5; 12. a3 Lxd2+; 13. Dxd2 Dxd2+; 14. Kxd2 =.

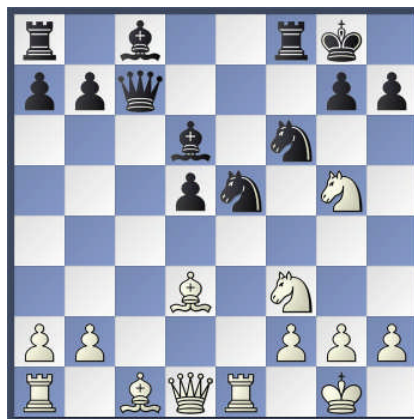
11. 0-0 0-0; 12. Te1 Dc7

12. Db6; 13. Pf4 Pg4; 14. Lxh7+ Kxh7; 15. Pxe6 Lxe6; 16. Txe6 Le7; 17. Txe7 Pxe7; 18. Pg5+ Kg8; 19. Dxg4 =.

13. Phg5 e5?!

Dit vraagt teveel van de zwarte stelling.

14. dxe5 Pxe5

15. Txe5!

15. Lxh7+ Pxd7 (15. Kh8?; 16. Ld3 met in ieder geval een pion meer); 16. Pxe5 Pf6; 17. Pef3 Lf5; 18. Pe6 Lxe6; 19. Txe6 +/-.

15. Lxe5; 16. Lxh7+ Kh8; 17. Ph4!

Dreigt Pg6 mat.

17. g6?!

17. Lxh2+; 18. Kh1 Pxh7; 19. Pg6+ Kg8; 20. Dxd5+ Tf7; 21. Pxf7 Dxf7; 22. Pe7+ Kf8; 23. Dd8+ De8; 24. Pg6+ Kf7; 25. Dxe8+ Kxe8; 26. Kxh2 +/-.

18. Pxd6+ Kg7; 19. Pxf8 Kxf8; 20. Ld3

Te snel gespeeld; 20. Dd3 Pxh7; 21. Pxh7+ Kg7; 22. Pg5 Lxh2+; 23. Kh1 Le5 +/-.

20. Lxh2+; 21. Kh1

21. Kf1 Le5; 22. Dd2 Kg8; 23. Pf3 ±.

21. Lf4??

Mist een grapje.

22. Df3!

Het paard of de loper gaat verloren; 1-0.

In de partijen van Piet Kooiman en Jos Kooiker ging het er wat minder brisant aan toe, maar ook zij lieten zich het zoet van de overwinning goed smaken, terwijl Tom Visser zich tevreden stelde met een plusremise.

Een tussenstand van 4-1 lijkt mooi. Met voetballen is de wedstrijd dan zo goed als beslist, maar met schaken kan het dan nog gemakkelijk 4-4 worden. Uit een ver verleden herinner ik me een wedstrijd Tal 2 – Philidor Leeuwarden 2, waar de Friezen bij winst een kampioensfeestje te vieren hadden. Ze kwamen op een 4-0 voorsprong en hadden nog maar één schamel halfje nodig, maar u voelt ‘m aankomen, dat halfje kwam er nimmer en de resterende partijen gingen alle naar Tal-spelers. Schaken is een hard spel

In het besef dat een schaakwedstrijd pas bij het verzamelen van 4½ punt echt is beslist, moesten de fans van Tal/DCG 2 met enige zorg constateren dat de race nog niet was gelopen. Rufael Mekuria, terug van een jaartje weggeweest, ging pijnlijk onderuit en toen ook Jeroen van Kuijk zijn stelling niet meer bij elkaar kon houden was het ineens 4-3. Met alleen nog de partij Marcel Laarhoven – Willem Hensbergen te gaan was de zege nog allerm minst zeker, maar Willem wist zijn zenuwen, zo hij die al had, in bedwang te houden en weerlegde met overtuiging zijn eigen stelling dat hij niet kan vluggeren: winst voor Willem, eindstand daarmee 5-3 voor Tal/DCG, en met de gekmakende gedachte zowel te hebben gewonnen als verloren trok ik mijn beide petten diep over de oren en fietste in opperste staat van verwarring naar huis.

24 oktober 2011	VAS 3	(1924)	–	Tal/DCG 2	(1975)	3½ - 4½
Uw verslaggever: Dirk Goes	J. Korovins	(2144)	–	J. Donkers	(2068)	½ - ½
	M. Jonkman	(1875)	–	W. Hensbergen	(2038)	0 - 1
	H. Westerman	(1870)	–	R. Pijlman	(1967)	1 - 0
	Chr. van Bockel	(1812)	–	J. van Kuijk	(1954)	½ - ½
	T. Mol	(2047)	–	J. Croomsigt	(1925)	1 - 0
	J. Jung	(1863)	–	R. Mekuria	(2058)	0 - 1
	J. van Dongen	(1796)	–	J. Kooiker	(1858)	0 - 1
	B. Schaefers	(1985)	–	V. Jongkind	(1933)	½ - ½

Tweede met hakken over de sloot

Toen ik tegen 21.30 uur kwam binnengewandeld leverde een eerste inventarisatie nog geen duidelijk beeld op. Overal zware laveerpartijen, de een wat beter dan de ander, maar alles nog binnen de remisemarge. Zoals zo vaak werd pas laat op de avond alles duidelijk.

Het was Joran Donkers die de score opende met een halfje aan het topbord. Naar mijn mening stond hij met zijn loper-paar ietsje beter, zeker toen de tegenstander met een geïsoleerde pion werd opgezaagd, maar het bleek toch te weinig om een gefundeerde winstpoging te doen (½-½). Even later kwam Jeroen Croomsigt met een nul aanlopen. Niet voor het eerst in zijn carrière te lang nagedacht, daardoor in tijdnood geraakt, en tja, als je nog één minuut hebt en je tegenstander nog een uur, dan heb je ineens een onoplosbaar probleem, zo simpel is dat (½-½). Ik herhaal nog maar eens mijn advies: hou 5 minuten over voor noodgevallen. Willem Hensbergen trok de stand weer gelijk. In de oude vertrouwde Ben-Oni kreeg hij mooie en uiteindelijk beslissende aanvalskansen (1½-1½). Jeroen van Kuijk, die lange tijd uiterst bedenkelijk had gestaan, accepteerde terecht een remiseaanbod toen zijn tegenstander nog maar anderhalve minuut op de klok had (2-2).

Hoe minder de bedenktijd, hoe groter de spanning. Verlies van René Pijlman bracht het team weer op achterstand, maar toen Jos Kooiker zijn fraaie stelling verzilverde was dat ook weer rechtgezet. Vincent Jongkind was een pion achtergeraakt maar in wederzijdse tijdnood onttaarde de partij in een totale chaos. Na ook nog een onreglementaire zet te hebben gedaan sloeg hij met nog slechts luttele seconden op de klok de laatste pion van zijn tegenstander en was het dan toch nog remise, en dit halfje werd ineens goud waard toen Rufael Mekuria in een liederlijk uit de hand gelopen dame-eindspel tegenstander Jaap Jung door de vlag werkte. Eindstand daarmee 4½-3½ voor ons en Tal/DCG 2 nog ongeslagen!

5 oktober 2011	De Volewijckers 2	(1553)	–	Tal/DCG 4	(1634)	2½ - 5½
Uw verslaggever: Cees Flikweert	J. Spaan	(1606)	–	B. Lampe	(1715)	0 - 1
	A. Lust	(1711)	–	J.P. Streef	(1586)	½ - ½
	B. van Krevelen	(1658)	–	H. Bruinsma	(1652)	½ - ½
	J. Hamstra	(1489)	–	B. Dreef	(1664)	0 - 1
	R. Marcelis	(1609)	–	C. Findhammer	(1794)	½ - ½
	M. Bouwman	(1507)	–	H. Balhuizen	(1592)	1 - 0
	W. Spaan	(1472)	–	C. Flikweert	(1533)	0 - 1
	J. ten Brink	(1370)	–	H. Loermans	(1532)	0 - 1

De phoenix herrezen

Buiten hilde de wind en het regende onophoudelijk, maar binnen maakten wij het maar weer eens gezellig in de lege voetbalkantine van De Volewijckers. De avond begon lekker toen mijn agressieve tegenstander Willem Spaan na een door mij slecht gespeelde opening in het eerste valletje trapte dat ik zette, wat meteen een volle dame en de partij opleverde. Het eerste punt was na iets meer dan een uurtje binnen! Even later zag ik dat Ben binnenviel achter de koningsstelling van de tegenstander, 2-0. Toen duurde het even. Jan Pieter maakte kundig remise in gelijke stelling, Carl verloor een pionnetje maar keepste het eindspel en Hans verloor pion en kwaliteit en blunderde daarna ook nog een stuk weg. Het werd spannend, want Hilbrand stond eerst goed maar later slecht en verloor twee pionnen. Gelukkig won Bert vanuit een mindere opening door handig tactisch opereren. Hilbrand maakte gebruik van de tijdnood van de tegenstander en bereikte remise. En toen nog Thijs, altijd weer Thijs. Het eindspel kon hij op 10 verschillende manieren winnen, maar hij koos voor de lange marteling: hij joeg de tegenstander door de klok. We namen nog snel een biertje voordat we door de herfststorm van Amsterdam-Noord weer naar huis gingen.

31 oktober 2011	Tal/DCG 4	(1591)	–	Zukertort 5	(1623)	½ - 7½
Uw verslaggever: Dirk Goes	B. Dreef	(1664)	–	H. Boot	(1953)	0 - 1
	J.P. Streef	(1586)	–	J.W. Stroes	(1823)	0 - 1
	H. Bruinsma	(1652)	–	W. Kappelhof	(1699)	0 - 1
	B. van den Berg	(1639)	–	J.P. Brookes	(1597)	0 - 1
	H. Balhuizen	(1592)	–	R. van Deun	(1551)	0 - 1
	C. Flikweert	(1533)	–	M. Glowacki	(1559)	0 - 1
	Th. Loermans	(1532)	–	M. de Groot	(1145)	½ - ½
	H. Tulleken	(1531)	–	D. Kool	(1655)	0 - 1

Phoenix weer in zak en as

Met de eclatante overwinning op Volewijckers 2 uit de vorige ronde nog vers in het geheugen begon Tal/DCG 4 vol goede moed aan de wedstrijd tegen Zukertort 5. Aan de eerste twee borden was het ratingverschil tamelijk extreem en was het niet verwonderlijk dat die partijen beide verloren gingen, al had Bert Dreef een door hem uitstekend gespeelde partij ‘gewoon’ moeten winnen. Helaas liep zijn bootje in gierende tijdnood op de klippen. Aan de overige borden waren de ratingverschillen wat minder grotesk en kwamen er spannende stellingen op tafel, die helaas door de onzen met verve om zeep werden gebracht. Toen de rook wat was opgetrokken bleek alleen Thijs Loermans een halfje aan het avontuur te hebben overgehouden en was het voor de rest nullen tellen. En tja, nul plus nul schiet ook niet erg op

SGA-cupteam door naar de volgende ronde

17 oktober 2011	Tal/DCG	(2033)	–	MSK	(1900)	2½ - 1½
Uw verslaggever: Dirk Goes	W. Hensbergen	(2038)	–	B. Wijgers	(1931)	1 - 0
	J. Donkers	(2068)	–	T. van Wagenveld	(1990)	½ - ½
	R. Mekuria	(2058)	–	W. de Loos	(1936)	0 - 1
	R. Pijlman	(1967)	–	H. Drillenburger	(1742)	1 - 0

Op 17 oktober jl. kwam het team van MSK op de koffie in het kader van de strijd om de SGA-cup 2011/2012. Onze jongens waren op papier zwaar favoriet, met drie 2000+-spelers en één potentiële 2000+-speler, maar de SGA-cup heeft zo haar eigen wetten. Met strijd aan slechts vier borden kan er in de praktijk van alles gebeuren, en dus ook van alles misgaan. Oppassen dus, en de tegenstanders werden optimistisch maar met respect tegemoet getreden.

René Pijlman had de vis even na negenen op het droge. De Kings Indian Attack van het Frans oogt misschien wat sloom, maar is in werkelijkheid een wolf in schaapskleren. Als wit eenmaal los komt is er vaak geen houden meer aan. Niet voor niets was het een *pet line* van de grote Bobby Fischer. In de partij beging zwart een onnauwkeurigheid die René een stuk opleverde, en niet veel later de partij (1-0).

Willem Hensbergen bracht de stand op 2-0. In een scherpe Ben-Oni had hij vrijwillig zijn pionnenstructuur laten versplinteren en de compensatie bestond uit een half open g-lijn en aanval tegen de witte koningsstelling. Toen ook nog eens een loper op het in dit soort stellingen belangrijke veld e5 kon worden geplaatst was het snel gedaan (2-0).

Joran Donkers bracht het beslissende halfje binnen. In een door hem wel vaker gespeelde licht provocerende huisvariant van het Scandinavisch (1. e4 d5; 2. Pf3 dxe4; 3. Pg5) kan zwart er hard afgaan als hij niet weet wat hij moet doen, maar tegenstander Tom van Wagenveld speelde het kalmjes aan en voordeel voor Joran was ver te zoeken. Sterker nog, er ging een pion verloren en het was Tom die voorzichtig aan winst kon gaan denken. Dat viel mee. Een ver doorgebroken zwarte pion zag er enger uit dan hij in feite was, de muziek raakte uit de stelling en de vrede werd getekend (2½-½). Tal/DCG daarmee door naar de volgende ronde (op donderdag 15 december, uit tegen VAS).

Dat Rufael Mekuria de laatste partij van de avond verloor was jammer. Na een wat tamme variant van het Budapest Gambiet (ja ja, die zijn er ook!) leek er niet veel aan de hand te zijn. Waar het precies is misgegaan weet ik niet, maar op de website schreef Jeroen Cromsigt dat Rufael een, en ik citeer, 'venijnig zetje' miste, wat zou verklaren waarom hij aan het eind van de avond tevergeefs een eindspel met een kwaliteit minder probeerde te *keepen* (2½-½).

KNSB-cupteam niet

17 oktober 2011	Almere	(2028)	–	Tal/DCG	(2126)	2½ - 1½
Uw verslaggever: Dirk Goes	K. van Drunen	(2144)	–	W. Luberti	(2204)	0 - 1
	M. van Gils	(2011)	–	H. Leeftang	(2138)	1 - 0
	C. Kruijf	(1994)	–	R. Klein	(2096)	½ - ½
	F. Hazenberg	(1961)	–	W. Helmers	(2064)	1 - 0

Kijk, dat bedoel ik nou! Tal/DCG was dan wel met een gezamenlijke ELO van ruim 8500 dik favoriet ten opzichte van de schamele 8110 die de polderbewoners daar tegenover stelden, maar partijen worden op het bord beslist en niet op papier. Kwam het door onderschatting dat Hans Leeftang en Wim Helmers gewonnen stellingen als zand door de vingers zagen wegglijpen en uiteindelijk zelfs nog verloren, of was er iets anders aan de hand? Hoe dan ook, Wim Luberti en Ron Klein moesten nu allebei winnen om het KNSB-cupteam alsnog te doen overleven, maar alleen Wim slaagde in die missie. Ron moest zich met remise tevreden stellen en bezegelde daarmee het lot van het KNSB-cupteam, dat daarmee een ontmoeting tegen de (semi)profs van En Passant aan zich voorbij zag gaan.

Nieuw schaaktoernooi in Amsterdam

- door Dirk Goes -

Het Science Park is 70 hectare groot en wordt ingesloten door de Ooster Ringdijk, het Flevopark en het Nieuwe Diep. Het ziet er nu nog een beetje kaal uit, maar het is een gebied dat volop in ontwikkeling is. Nu al zitten er ruim 90 bedrijven gespecialiseerd in ICT en Life Sciences, de Bètafaculteit van de Universiteit van Amsterdam en gerenommeerde wetenschappelijke onderzoeksinstituten. In 2012 vestigt het Amsterdam University College zich op het Science Park, waarmee het nog meer de functie van campus krijgt.

Het was in deze entourage dat van 9 tot en met 17 juli de eerste editie werd gespeeld van het Science Park Amsterdam Chess Tournament. Plaats van handeling was het Universum, de Sporthal van de Universiteit van Amsterdam, en de eerste indrukken zijn wat mij betreft zeker positief. De bar bevindt zich op de begane grond en de ruime speelzaal een paar verdiepingen hoger, zodat geluidsoverlast geen issue is. Tevens is het met het openbaar vervoer redelijk tot goed te bereiken, met onder andere een treinstationnetje op loopafstand. Dit jaar wou ik even de kat uit de boom kijken, maar volgend jaar doe ik zeker mee.

Onder de in totaal 291 deelnemers zeven Tal/DCG'ers die niet tot volgend jaar konden wachten: Jeroen van den Berg, Joran Donkers, Tjark Vos en René Pijlman in de B-groep, Frits Veenstra, Jaap Loeve en Bert Dreef in de C-groep. Met name de deelname van Jeroen van den Berg was heel bijzonder want normaal gesproken is hij van een toernooi vaker directeur dan deelnemer.

Aan het slot van het toernooi kon Jeroen het meest tevreden terugblikken. Bij zijn eerste toernooi sinds lange tijd schaakte hij zich in de prijzen met een score van 7 uit 9 en een TPR van 2131. Fraai werk! Het inspireerde hem tot het schrijven van een lijvig artikel voor Tal Nieuws, dat u vindt op bladzijde 37. Joran Donkers dan, ook al uitstekend: 6½ uit 9 en een TPR van 2100. Tjark Vos scoorde met 5½ uit 9 iets onder zijn rating en René Pijlman iets erboven.

In de C-groep duurde het toernooi voor Frits Veenstra zes ronden te lang. Na drie overwinningen op rij liep de motor vast en moest hij in de laatste ronde winnen om nog met een beetje toonbare TPR naar huis te gaan. Dat lukte. Uiteindelijk 5 uit 9 bij een TPR van 1707, waarmee het verlies aan ratingpunten nog redelijk beperkt bleef. Jaap Loeve begon sterk met 4 uit 6 maar de laatste drie ronden betekenden evenzovele nullen, en ook Bert Dreef zal niet tevreden zijn met zijn score van 4 uit 9.

Het Universum.

Ron Klein Nederlands seniorenkampioen!

- door Dirk Goes -

Ron Klein deed mee aan het Seniorenkampioenschap van Nederland, dat van 9 tot en met 15 juli te Oosterbeek werd gespeeld. Na uit de eerste zes rondes 5½ punt te hebben gescoord was de buit al binnen en was zijn nederlaag in de slotronde tegen meervoudig kampioen Ad van den Berg slechts een klein smetje. Tal Nieuws sprak kort met de winnaar:

Is dit je eerste nationale titel of had je er al eens eerder een gehaald?

Dit is mijn eerste en enige nationale titel.

Heb je weleens vaker meegedaan aan het NK voor senioren?

Vorig jaar was de eerste keer, toen deden Jaap Vogel en Hans Böhm ook mee. Ik haalde toen 3½ uit 7.

Hoe waren de speelomstandigheden?

Die waren wel goed. Vorig jaar was het erg warm maar dat viel ditmaal wel mee, al was er geen airco. Koffie en thee waren gratis verkrijgbaar, andere drankjes moest je wel betalen.

Oosterbeek lijkt me niet bepaald een bruisende stad. Klopt dat beeld of valt er wel degelijk iets te beleven?

Nee, die indruk heb ik ook na verhalen van andere schakers, maar Arnhem is niet zo ver.

Hoe was de huldiging in je woonplaats Badhoevedorp?

Die was er niet. Op mijn werk werd ik wel even in het zonnetje gezet en er kwam een stukje in het Witte Weekblad., waardoor ik nu een bekende Badhoevedorper ben.

Ben je van plan volgend jaar je titel te verdedigen?

Ja. Het is een leuk toernooi, maar het zal niet eenvoudig zijn om dit succes te herhalen. Dit was al een fantastisch resultaat waar ik van te voren geen moment aan heb gedacht.

Ron Klein: Nederlands kampioen!

(Foto Ab Scheel)

Tjark Vos Nederlands kampioen rapidschaak!

- door Dirk Goes -

Tjark Vos was bij het NK rapid, gespeeld te Eindhoven op zaterdag 12 november, in zijn geboortejahr 1996 als derde geplaatst. Op papier dus een goede kans op eremetaal, maar dat moest natuurlijk nog wel even worden waargemaakt. Dat lukte, en met een vol punt voorsprong op de nummer 2, Jan van Overdam, pakte Tjark overtuigend de titel. Tal Nieuws stelde hem wat vragen:

Waarom ging je eigenlijk met de trein? Met de auto is toch veel gemakkelijker?

Ik ben met een groepje met de trein naar Eindhoven en weer terug naar Amsterdam gegaan omdat het mij gezellig leek, en dat was het ook.

Een score van 7,5 uit 9 is natuurlijk prachtig. Hoe ging dat precies?

Ik had 4 gevaarlijke concurrenten vastgesteld en zij speelden allemaal slecht. Na twee ronden had ik op alle vier een voorsprong en toen ik na vier ronden een punt los stond en de vijfde ronde een tactische remise speelde kon het niet meer mis. Ik speelde de laatste twee ronden snel remise en ik was ongedeeld eerste. In de tweede ronde kwam ik wel erg goed weg en in de derde ronde blunderde ik een gewonnen stelling weg en daarna een gelijke stelling, maar ik won nog op tijd. Verder had ik niet echt problemen.

Wie waren je grootste concurrenten?

Mijn grootste concurrenten waren de nummers 1, 2, 4 en 5 geplaatst: Daan Haver (2106), Jan van Overdam (2058), Bas Haver (1983) en Jan Cox (1945).

Ik heb begrepen dat je al één individuele titel had. Welke was dat?

In 2006 won ik het NK Snelschaken, voor onder andere Stefan Beukema.

En, heb je je titel nog gevierd? Toch niet met alcohol mag ik hopen

Ik heb mijn titel niet echt gevierd, maar ik ben er erg blij mee.

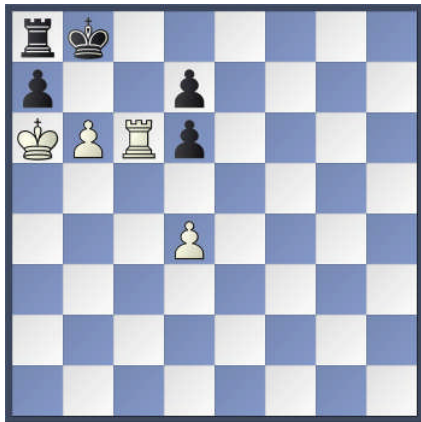
Tjark Vos: Nederlands kampioen!

(Foto Ad Bruijns)

De schoonheid van het spel

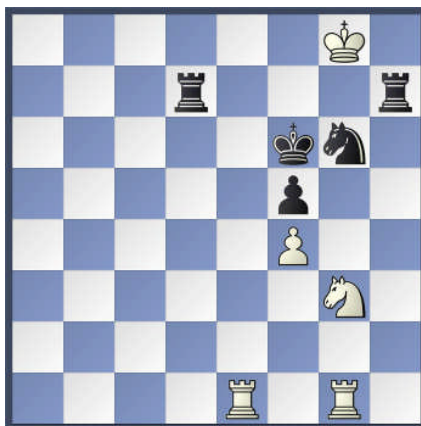
(oplossingen op de volgende bladzijde)

Opgave 1

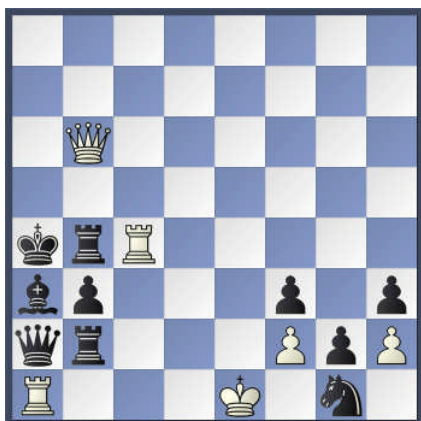
Wit aan zet wint.

Opgave 2

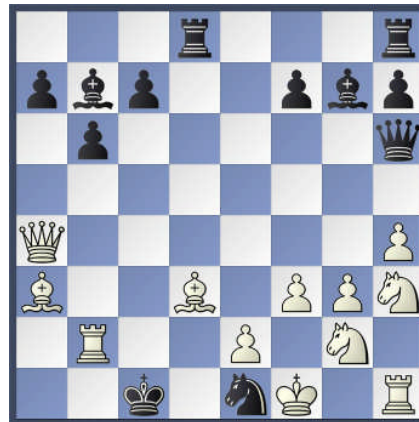
Wit aan zet geeft mat in 3.

Opgave 3

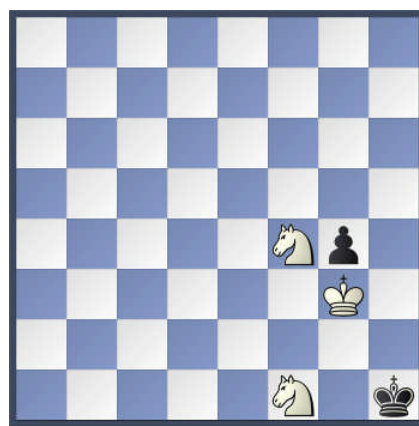
Wit aan zet dwingt zwart tot mat in 1.

Opgave 4

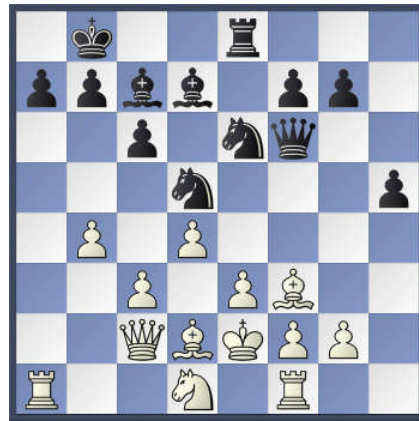
Wit aan zet geeft mat in 2.

Opgave 5

Wit aan zet geeft mat in 3.

Opgave 6

Zwart aan zet geeft mat in 10.

Oplossingen van de vorige bladzijde

- door Dirk Goes -

Opgave 1

Deze subtiële studie uit 1935 is van de Rus Alexei Selesniev. Bij dit soort probleemstellingen moet je altijd kijken naar de minst waarschijnlijke zet, en dat is 'm meestal. Zo ook hier: **1. Tc8! Kxc8; 2. b7+! Kb8; 3. d5!** Prachtig! Zwart zit in zetdwang. **3. Kc7.** De enige legale zet. **4. bxa8L!** Bij promotie tot dame of toren is het pat, en ook na 4. bxa8P Kb8; 5. Pb6 axb6; 6. Kxb6; 7. Kc8 komt wit niet verder. **4. Kb8; 5. Lb7 Kc7; 6. Kxa7** en de rest is simpel.

Opgave 2

Wit is, zoals de Britten zeggen, *in dire straits*, maar hij heeft één mazzeltje: hij is aan zet. **1. Ph5+! Txb5; 2. Txb6+! Kxg6; 3. Te6! mat.** Deze studie is van de heer Al-Adli en dateert uit de negende eeuw na Christus!

Opgave 3

Een grapje van de grote Sam Loyd. Na **1. 0-0-0** is elke zwarte zet mat!

Opgave 4

Ook deze is van Loyd. Na **1. Lf8!** dreigt er Da1 mat. 1. Kxb2; 2. Da3 mat helpt niet, dus zwart neemt met de loper: **1. Lxb2.** Maar nu zit er een ander mat in de stelling: **2. Lxh6 mat.**

Opgave 5

Loyd schuwde ook het meer subtiële werk niet: **1. Ph3! gxh3; 2. Kf2 h2; 3. Pg3 mat.**

Opgave 6

Deze studie is heel bijzonder, want hij is gecomponeerd door de nog maar 14-jarige Shotaro de Niet (zie foto hiernaast), die zijn externe partijen voor Zukertort 3 speelt. Zwart begint met een kloek dameoffer: **1. Dxf3!; 2. Ke1.** 2. Kxf3 Pxd4 en mat op de volgende zet met Lg4 of 2. gxf3 Pef4+; 3. Ke1 Pg2+; 4. Ke2 Pdf4 mat; **2. De2+.** Nu toch maar slaan: **3. Kxe2 Pef4+; 4. Ke1 Pxd4; 5. Ke2 Pdf4+.** De paardjes hebben er lol in, en ze zijn nog niet klaar! **6. Kf3 Ph4+; 7. Kg3 Pe2+; 8. Kxh4 Ld8+; 9. Kxh5 Th8+; 10. Dh7 Txb7 mat.**

Bravo Shotaro!

Ratinglijst per 1 november 2011

Op naam

	1 nov. 2011	1 aug. 2011	1 mei 2011	1 febr. 2011	1 nov. 2010	1 aug. 2010
Abma, K.	1535	1535	1535	1547	1530	1530
Albers Spierings, M.	1400	1400	1400	1400	1415	1415
Alberti, Chr.	1697	1697	1656	1676	1715	1715
Balhuizen, H.	1592	1592	1601	1627	1636	1636
Berg, B. v.d.	1639	1639	1646	1630	1653	1653
Berg, J. v.d.	2054	2057	2007	1991	1999	2008
Bockel, Chr. van	1864	1864	1864	1864	1864	1864
Boellaard, G.	1695	1695	1722	1814	1817	1817
Bruinsma, H.	1652	1652	1659	1665	1681	1681
Coolen, M.	1755	1755	1747	1779	1770	1770
Cromsigt, J.	1925	1925	1902	1850	1836	1836
Donkers, J.	2036	2068	2010	1998	1987	1993
Dreef, A.	1664	1664	1712	1671	1626	1626
Eisses, J.	1386	1386	1386	1388	1377	1377
Findhammer, C.	1794	1794	1794	1794	1794	1794
Flikweert, C.	1533	1533	1539	1544	1498	1498
Gerritsen, A.	1802	1802	1788	1774	1764	1764
Goes, D.	1934	1956	1963	1940	1922	1916
Groen, C.	1726	1726	1726	1743	1736	1736
Helmers, W.	2085	2064	2061	2058	2065	2067
Hensbergen, W.	2022	2038	2048	2120	2068	2055
Hoekstra, E.	1702	1702	1709	1714	1692	1692
Jaarsveld, J.	1333	1333	1345	1349	1355	1355
Jongkind, V.	1933	1933	1933	1919	1903	1903
Klein, R.	2100	2096	2035	2067	2069	2069
Kooiker, J.	1858	1858	1863	1886	1913	1913
Kooiman, P.	1942	1942	1936	1923	1930	1930
Kooiman, T.	1901	1901	1866	1882	1902	1902
Kuijk, J. van	1958	1954	1948	1936	1966	1959
Lai, H.T.	1928	1941	1892	1813	1806	1710
Lampe, B.	1715	1715	1696	1712	1686	1686
Leefflang, H.	2148	2138	2138	2127	2127	2127
Loermans, M.	1532	1532	1529	1513	1490	1490
Loeve, J.	1733	1733	1772	1780	1809	1809
Looman, H.	1480	1480	1497	1476	1549	1439
Lubbers, J.	2000	2012	2012	2010	2017	1943
Luberti, W.	2204	2204	2198	2232	2228	2228
Mekuria, R.	2058	2058	2058	2058	2058	2058
Nagel, J.	1855	1873	1891	1878	1875	1891
Nagel, Y.	1943	1943	1954	1900	1918	1918
Oosten, F. van	1307	1307	1307	1307	1307	1307
Pijlman, R.	1946	1967	1881	1829	1871	1853
Roekel, H. van	1265	1265	1265	1265	1265	1265
Schoffelmeer, F.	2043	2041	2036	2042	2016	2016
Sorgdrager, H.	1481	1481	1481	1481	1481	1481
Streef, J.	1586	1586	1602	1623	1645	1645
Swaagman, C.	1564	1564	1564	1564	1564	1564
Tulleken, H.	1531	1531	1525	1552	1536	1536
Veenstra, F.	1761	1787	1795	1820	1820	1842
Visser, T.	1813	1813	1815	1831	1852	1852
Vos, Chr.	1893	1945	1952	1986	2009	1969
Vos, T.	2051	2030	2016	1953	1917	1857
Wijono, H.	1589	1589	1589	1590	1621	1621

Op sterkte

Luberti, W.	2204	Cromsigt, J.	1925	Bruinsma, H.	1652
Leefflang, H.	2148	Kooiman, T.	1901	Berg, B. v.d.	1639
Klein, R.	2100	Vos, Chr.	1893	Balhuizen, H.	1592
Helmers, W.	2085	Bockel, Chr. van	1864	Wijono, H.	1589
Mekuria, R.	2058	Kooiker, J.	1858	Streef, J.	1586
Berg, J. v.d.	2054	Nagel, J.	1855	Swaagman, C.	1564
Vos, T.	2051	Visser, T.	1813	Abma, K.	1535
Schoffelman, F.	2043	Gerritsen, A.	1802	Flikweert, C.	1533
Donkers, J.	2036	Findhammer, C.	1794	Loermans, M.	1532
Hensbergen, W.	2022	Veenstra, F.	1761	Tulleken, H.	1531
Lubbers, J.	2000	Coolen, M.	1755	Sorgdrager, H.	1481
Kuijk, J. van	1958	Loeve, J.	1733	Looman, H.	1480
Pijlman, R.	1946	Groen, C.	1726	Albers Spierings, M.	1400
Nagel, Y.	1943	Lampe, B.	1715	Eisses, J.	1386
Kooiman, P.	1942	Hoekstra, E.	1702	Jaarsveld, J.	1333
Goes, D.	1934	Alberti, Chr.	1697	Oosten, F. van	1307
Jongkind, V.	1933	Boellaard, G.	1695	Roekel, H. van	1265
Lai, H.T.	1928	Dreef, A.	1664		

Schaken en beeldende kunst

Dit lijkt een schaker van vlees en bloed, maar als u goed kijkt ziet u dat hij van brons is. Het kunstwerk staat in het Canadese Calgary, op de hoek van 8th Avenue en 8th Street. Het beeld, getiteld 'The Winner', werd in 1988 gemaakt door de kunstenaar Seward Johnson Jr. Overigens berust elke gelijkenis met Karel Abma op louter toeval

Ströbeck

- door Dirk Goes -

Het Duitse Ströbeck, gelegen in de deelstaat Saksen-Anhalt aan de voet van het Harz-gebergte, is een echt schaakdorp. Het aantal inwoners ligt rond de 1200, en het schijnt dat die allemaal kunnen schaken.

De interesse van de Ströbeckers in het schaken laat zich duiden door middel van een plaatselijke legende uit het jaar 1011, toen Arnulf, de bisschop van het nabijgelegen Halberstadt, de opstandige graaf Gruncelin liet opsluiten in de kerktoeren van Ströbeck. De graaf was van goede komaf en had zich de regels van het schaakspel eigen gemaakt. In die tijd was schaken nog niet de volkssport die het nu is, het spel werd slechts gespeeld door edelen en geestelijke hotemetoten. Opsluiting gaat al snel vervelen, dat spreekt, en om dat tegen te gaan sneed de graaf schaakstukken uit hout. Hij leerde zijn bewakers schaken, die leerden het hun familieleden en het werd al snel een rage. Ströbeck werd bekend als schaakdorp, en vele (schaak)toeristen bezochten het dorp om het wonder met eigen ogen te aanschouwen. Deze bezoekers werden uitgedaagd een partij te spelen om aanzienlijke inzetten en verlieten niet zelden volkomen berooid het dorp, want de inwoners speelden een sterke partij. In 1773 kwam koning Friedrich II een kijkje nemen en ook hij verloor!

Ströbeck werd een fenomeen. Het dorp werd door de autoriteiten vrijgesteld van het betalen van belasting, op voorwaarde dat ze te allen tijde bereid waren om tegen bezoekers te schaken. Inwoners zijn reeds vanaf jonge leeftijd de spelregels machtig, niet zo gek als je bedenkt dat schaakles een verplicht vak is op school, een traditie die teruggaat tot het jaar 1823. Tot voor kort waren er overigens twee scholen, een lagere en een middelbare, maar de laatste (de Dr. Emanuel Lasker-school!) moest in 2004 worden gesloten in verband met een gebrek aan leerlingen. Tijdens het festival in mei wordt elk jaar een partij levend schaak gespeeld, waarbij de inwoners van het dorp figureren als stukken uit het schaakspel. Verder is er een schaakwinkel, een schaakplein, een schaakrestaurant (het 'Gasthaus zum Schachspiel') en sinds 24 mei 1991 ook een schaakmuseum. Dit museum is deels gevestigd in dezelfde kerktoeren waar ooit graaf Gruncelin gevangen zat. Pronkstuk van de verzameling is een schaakbord dat in 1651 door grootvorst Friedrich Wilhelm aan het dorp werd geschenken.

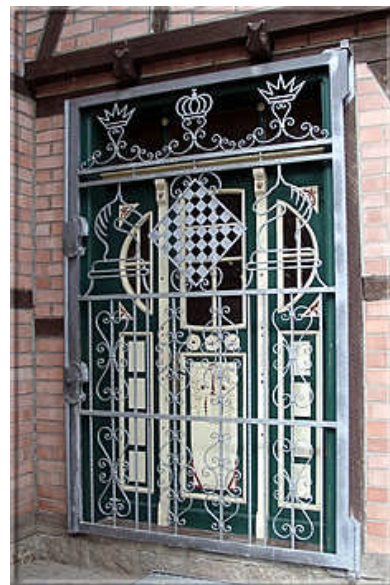
De schaaktraditie is nimmer doorbroken. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd er doorgeschaakt zo goed en zo kwaad als het ging. Na *die Wende* (de fusie tussen West- en Oost-Duitsland in 1989) werd Rudi Krosch burgemeester van Ströbeck. Deze Krosch was de voorman van de SP, wat niet zoals je zou verwachten staat voor Socialistische Partij maar voor Schaak Partij! In 2006 werd Ströbeck uitgeroepen tot *cultural village* van Europa.

De kerktoeren, die nu deel uitmaakt van het museum..

Fraaie ornamenten sieren de huizen.

De ingang van het museum in wufte Jugendstil.

De dorpsjeugd op weg naar school, huiswerk in de hand.

Een weekendje stukkenjagen

- door Dirk Goes -

In het weekend van 26 tot en met 28 augustus was ik samen met René Pijlman in Tilburg om aldaar mee te doen aan het fameuze Stukkenjagers Weekendtoernooi. Met onze ratings konden we zowel voor de A- als de B-groep inschrijven, dus moest er een keuze worden gemaakt. Ik besloot om lekker lui in de B-groep te spelen, iedereen met ziedend aanvalsspel van het bord te timmeren en met een goed gevulde envelop weer af te reizen naar Amsterdam, op papier een sterk plan waar in de harde schakerspraktijk natuurlijk weer eens helemaal niets van terecht zou komen, maar René was de gehele treinreis aan het wikken en wegen. Had hij eenmaal besloten in de A-groep te spelen, dan sloeg een minuutje later de twijfel alweer toe, en zo ging het maar door. In de speelzaal aangekomen moest er dan toch een beslissing worden genomen en na nog een laatste dubje kwam het hoge woord eruit: toch maar in de A!

Elke dag heen en weer reizen tussen Amsterdam en Tilburg was natuurlijk te bezwaarlijk, dus hadden we domicilie gezocht en gevonden in het chique Mercure Hotel. Een eerste inspectie van de nog donkere kamer leverde een komische situatie op. Dat je tegenwoordig geen kamersleutel krijgt maar een soort smartcard ben ik inmiddels wel gewend, maar de eerste vijf minuten zocht ik wanhopig naar een manier om de verlichting te ontsteken. Vroeger, toen alles beter was, greep je naar een schakelaar, bad stilletjes "Laat er licht zijn" en hallelujah, het licht ging aan, maar zo simpel gaat dat niet meer in een viersterrenhotel anno 2011. René, die technisch wat handiger in elkaar zit dan ik, kwam al snel met de oplossing: het geheim zat 'm in de reeds genoemde smartcard, die in een daartoe bestemd bakje achter de deur moest worden gestoken zodat het systeem wist dat de eigenaar thuis was. Krijg nou tietten! Vervolgens de dienstdoende receptioniste met wat opbouwende kritiek opgezadeld, met als teneur dat het toch geen manier van doen is om vermoeide reizigers met dit soort moderne krankzinnigheid te confronteren.

Receptioniste: "Maar heeft u de handleiding dan niet gelezen?"

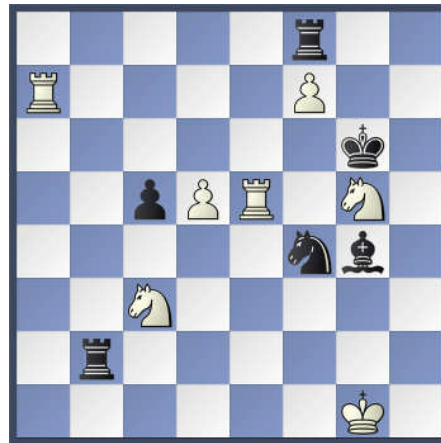
Ik: "Nee, daar was het te donker voor".

Receptioniste: "O ja"

Zoals reeds gemeld speelde René dapper in de A-groep. Droevig was zijn lot. Een ingecalculeerde nederlaag in de openingsronde tegen de sterke Belg Nijs werd nog wel gevolgd door twee aardige remises tegen 2000-spelers, maar toen kwam de zaterdagavond. We hadden allebei een bye genomen, en na een paar uurtjes *chillen* op het terras besloten we nog even naar de speelzaal te gaan om René's 46e verjaardag te vieren, en tja, dat ging nu eenmaal niet met limonade. Overige deelnemers, onder wie de VASsers Enrico Vroombout en Milan Ramer, feestten vrolijk mee en de bierpomp stond maar zelden stil. Ter verhoging van de feestvreugde geselde Joep Nabuurs op werkelijk adembenemende wijze de pianotoetsen (wat kan die jongen *speulen*!) en meldde zich een half uurtje later bezweet weer terug bij de bar met een opgewekt "Zo, dat moest er even uit".

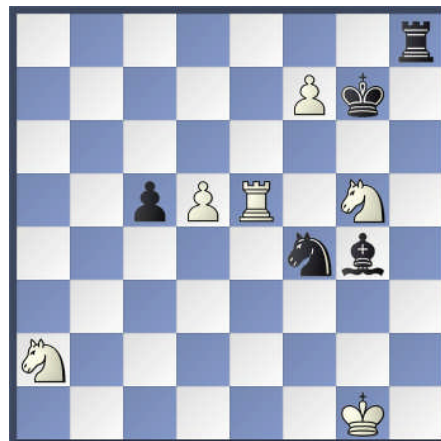
Even later kwam *local hero* Frans Konings zijn partij tegen Dirk van Dooren laten zien, gespeeld in de vijfde ronde van het Persoonlijk Kampioenschap van de NBSB. Al snel verdrong een groot aantal toeschouwers zich rond het bord om mee te genieten en suggesties aan te dragen. Het ging om deze enerverende stelling:

□	Frans Konings	(2288)
■	Dirk van Dooren	(2290)

Met Tg2+ en Th8 kan zwart een matbeeld in de stelling vlechten, maar met welke van de twee moet hij beginnen? Op **1. Tg2+; 2. Kf1 Th8** lijken de problemen de witspeler boven het hoofd te groeien, maar hij redt zich op werkelijk diabolische wijze met **3. Ph7! Txb7; 4. f8P+! Kf6; 5. Txb7 Kxe5; 6. Pg6+!** en wint omdat het paard op f4 is gebonden aan de dekking van de toren op g2.

In de partij speelde Dirk **1. Th8; 2. Ta6+** (op 2. Ph7 komt nu 2. Ph3+) **Kg7; 3. Ta2 Txa2; 4. Pxa2**

En nu het verrassende **4. Pxd5; 5. Txd5 Kf6; 6. Pc3 Lf5**. Frans: "Het paard op g5 hangt en is gebonden aan de dekking van pion f7. Zonder deze pion is het remise. Ik kan hier echter winnen met 7. Pb5! (idee Pd6 en pion f7 blijft op het bord), maar dat zag ik helaas niet Ik speelde 7. Txf5 Kxf5; 8. Ph7, maar het resterende eindspel van koning + twee paarden tegen koning en pion was niet te winnen. Remise derhalve".

Ach, hoe rijk is ons prachtige schaakspel!

Rond een uur of één was het sluitingstijd en was het verstandig geweest om nog wat uurtjes slaap te pakken, maar Brabantse nachten zijn lang en Enrico wist nog een leuke tent uit zijn studententijd. Daar werd het nog erg laat en gezellig, en na nog een afsluitend broodje shoarma zaten we eerste rij om te zien hoe de een of andere dronken malloot met veel machtsvertoon (tien tegen één of zo) door de plaatselijke politie werd ingerekend. Tot zover de zaterdagavond

En toen was daar *the morning after the night before*. Katers laten zich slecht bestrijden, en terwijl de kabouterjes tikkertje speelden in zijn geteisterd hoofd deed René een vergeefse poging een fitte schaker te imiteren. Twee nullen later kon hij terugzien op een matig resultaat van 1 uit 5 bij een TPR van 1805. Volgend jaar toch maar weer in B, René?

Ik had het in de B-groep wat minder zwaar. Op grond van mijn rating was ik als derde geplaatst in een groep van 49, een mooie kans om wat bankbiljetten buit te maken en de bittere smaak van het prestatief uiterst matige toernooi te Maastricht (zie pagina 8) weg te spoelen. In de eerste ronde speelde ik echter tegen jeugdspeler Micha Senders, destijds ook in Maastricht aanwezig en zich daarom terdege bewust van mijn bedenkelijke reputatie op het gebied van het verzilveren van remisevoorstellen. Na 16 zetjes Aljechin-theorie vond hij het tijd worden voor een sluw remiseaanbod, en daar gingen mijn goede voornemens! Tandenknaarsend aangenomen, en ik liet me met veel bier oplappen door de barvrouw, in wie ik onmiddellijk Winnifred Paulis (ex-VAS) herkende. Tweede ronde dan, met wit tegen één van de uit ADHD opgetrokken broertjes Van de Rijt. Qua rating moest dat kunnen, maar ik kwam er domweg niet doorheen en opnieuw moest ik hoofdschuddend in remise berusten.

In de derde ronde dan eindelijk, eindelijk weer eens gewonnen:

☐	Robin Bos	(1583)
☒	Dirk Goes	(1956)

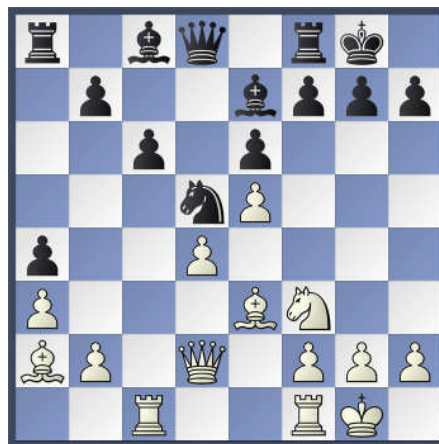
1. d4 e6; 2. e4 d5

Weerlegt de theorie dat d4-spelers geen Frans willen spelen, en in dier voege verrassend.

3. Pd2 Le7; 4. Pf3 Pf6; 5. e5 Pfd7; 6. c4 c6; 7. Ld3 o-o; 8. o-o dxc4; 9. Pxc4 Pb6; 10. Le3 Pbd7; 11. Tc1 Pxc4; 12. Lxc4 Pb6; 13. Lb3 Pd5; 14. Dd2

So far so good Het paard op d5 straalt kracht en on-aantastbaarheid uit, maar hoe nu verder? Zoals zo vaak in het Frans laat de looper op c8 zich niet zo makkelijk ontwikkelen.

14. a5; 15. a3 a4; 16. La2

Vanaf nu wil Fritz me op e3 laten slaan. Geen haar op mijn hoofd!

16. b5!?

Het offeren van materiaal is voor iemand als Jeroen Cromsigt iets waar hij nauwelijks over nadenkt, maar voor mij was het een grote stap om zomaar die pion op c6 in de steek te laten.

17. Txc6

Fritz is totaal niet onder de indruk van mijn dapperheid en waardeert deze stelling met 0.98, voor wit wel te verstaan!

17. Lb7

En misschien heeft het beest wel gelijk, want hij vervolgt met 18. Lxd5 Dxd5; 19. Tc7 Ld8, 20. Tc5, wat inderdaad wel een beetje irritant is. Maar gelukkig ging mijn tegenstander er op grond van mijn hoge rating van uit dat ik alles ragfijn had berekend (ha ha)

18. Tcc1 b4

Hier kreeg ik het gevoel dat mijn compensatie concrete vorm begon te krijgen, maar de witte stelling krijgt van de almachtige Fritz nog steeds een plusje van 0.50. Die computers zijn strontgeinwijs! Ik ook trouwens

19. Lg5 f6?!

De gedachte om eerst op a3 te slaan dringt zich op, maar dat vond ik te mager.

20. exf6 gxf6; 21. Lh6 Tf7; 22. axb4 Lxb4; 23. Dd3 a3

Hier begon de witte stelling te kraken en meteen gaat mijn tegenstander in de fout.

24. b3 La6; 0-1.

Beetje vroeg opgegeven wellicht, maar in de korte analyse na afloop toonde mijn opponent zich diep onder de indruk van mijn in zijn ogen hoge rating, terwijl ik in werkelijkheid toch ook maar een eenvoudige boerelul ben. Overgave beleefd geaccepteerd.

Op zondagochtend speelde ik tegen Robin van Trijp, alweer een jeugdtalent. Als je van die jongens wilt winnen moet je het nu doen, want over een paar jaar zijn ze te sterk geworden. Het werd een boeiende partij. Wel weer remise

	Dirk Goes	(1956)
	Robin van Trijp	(1818)

1. d4 f5; 2. Pc3 Pf6; 3. Lg5 e6; 4. g4

Een geinig huisvariantje, dat al een hoop punten heeft opgeleverd.

4. h6; 5. Lxf6 Dxf6; 6. gxf5 Dxf5; 7. e3 Lb4; 8. Ld3 Da5

Verrassend. Toch maar even de rochade verhinderen:

9. Lg6+ Kd8; 10. Pge2 b6; 11. a3 Lxc3+; 12. Pxc3 Dg5

De dekselse dame stuitert het hele bord over!

13. Le4 d5; 14. h4 Df6; 15. Ld3 c5

Dat is waar ook! De pion op d4 is hulpbehoevend en 16. Pe2 gaat niet vanwege 16. c4.

16. Lf1 Pc6; 17. Lb5

Mijn witveldige loper is een druk baasje.

17. Pe7; 18. Dd2

18. c4!

Shit, totaal overzien!

19. 0-0-0?

Ik dacht echt dat mijn loper was ingesloten, maar als ik wat beter had gekeken had ik zeker en vast 19. Pe2 gedaan, en nu gaat 19. a6; 20. La4 b5 niet vanwege 21. Da5+ koning weg en 22. Lxb5. Niet gezien.

19. a6; 20. Lxc4 dxc4; 21. d5!

Misschien is een uitroepteken wat overdreven, maar als zwart de gelegenheid krijgt Lc8-b7 te spelen sta ik gewoon een stuk achter.

21. e5

Vanaf hier wordt de stelling te ingewikkeld voor mij, en ik vermoed ook voor mijn tegenstander. Het duizelde me van de vele mogelijkheden.

22. d6 Pc6; 23. Pd5

Plotseling is het allemaal niet zo duidelijk meer!

23. Df7; 24. Pxb6 Tb8; 25. Pa4 Tf8

25. Lg4 was wellicht nog sterker geweest.

26. d7 Dxd7;

26. Lxd7; 27. Pc5 loopt goed af, maar niet voor mijn tegenstander

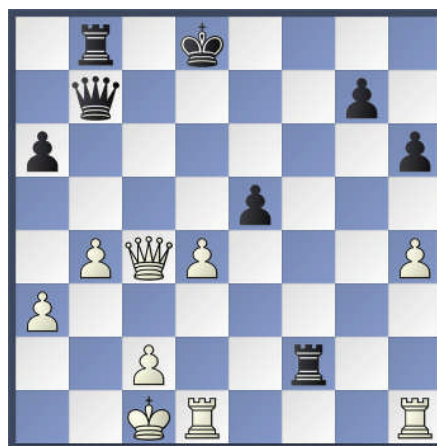
27. De2 Pd4

Aan de lichaamstaal van mijn jeugdige opponent kon ik duidelijk aflezen dat hij dacht hier het paard op a4 te winnen. Niet dus.

28. Dxc4 Lb7; 29. Pc5?

Hier raak ik van het padje. 29. exd4 wint eenvoudig.

29. Dd5; 30. Pxb7+ Dxb7; 31. b4 Txf2; 32. exd4

32. Txc2+;

Dwingt remise af.

33. Dxc2 Tc8; dxe5+ Ke7; 35. Dxc8; ½-½.

In de slotronde wilde ik er nog één keer vol voor gaan, werd echter reeds op de derde zet geconfronteerd met een nieuwtje (!). Na 1. e4 Pf6; 2. e5 Pd5 kwam mijn tegenstander met 3. g3! Jazeker, een uitroep teken, niet omdat het nou zo'n overdreven sterke zet is maar vanwege de totale verbijstering die het bij mij teweeg bracht.

Duizend bommen en granaten, nog nooit tegen me gehad!! Uiteindelijk werd het een tamelijk bloedeloze remise.

Score daarmee 3 uit 5, ruim onvoldoende voor de bankbiljetten, en na Maastricht alweer een matig toernooi. Ik moet het maar eens onder ogen zien: mijn spel bevindt zich in een degeneratief stadium

SGA wint Hutton-toernooi 2011!

- door Dirk Goes -

Op zaterdag 22 oktober vaardigde de SGA een 20-koppige selectie, onder wie Tjark Vos en Hing Ting Lai, af naar het jaarlijkse Hutton-toernooi voor jeugdspelers, dat ditmaal in Arnhem werd gespeeld. Van de 13 onderbonden ontbraken slechts de Noord-Oostelijke Schaakbond, de Friese Schaakbond en de Rotterdamse Schaakbond. In totaal waren er namens elke bond 20 spelertjes actief, verdeeld over vijf leeftijdscategorieën.

De verwachtingen waren hoog gespannen op grond van het resultaat van vorig jaar, toen we dik wonnen, en waarachtig, aan het eind van de rit bleek het SGA-team liefst 43 match- en 77 bordpunten te hebben verzameld, fors meer dan het team van de OSBO, dat op de tweede plaats eindigde. Tjark en Hing Ting droegen met scores van respectievelijk 4½ en 4 uit 5 stevig bij aan het succes. Na afloop van het toernooi werd traditioneel op kosten van de SGA gedineerd, waarbij de keuze ditmaal op een pizzeria viel.

Volgend jaar zal de organisatie worden verzorgd door de Leidse Schaakbond.

Tot slot nog even een lekkere maaipartij van Hing Ting, uit de wedstrijd tegen de Haagse Schaakbond. De openingszet 1. Pf3 is natuurlijk een beetje een ouwemannetjesopening, maar in handen van een begenadigd talent als Hing Ting, in combinatie met een, met alle respect, niet zo heel sterke tegenstander, is het een moordwapen.

☐ **Hing Ting Lai**
☒ **Jason van Oudheusden**

1. Pf3 d5; 2. d4 c5; 3. c4 Pc6; 4. exd5 Dxd5; 5. Pc3 Dd8; 6. d5 Pb4; 7. e4 Pf6; 8. a3 Pa6; 9. e5 Pd7; 10. e6 fxe6; 11. dxe6 Pf6; 12. Lb5+ Ld7; 13. exd7+ Pxd7; 14. Pe5 Pab8; 15. Dh5+ g6; 16. Pxd6 Kf7; 17. Pf4 Kg8; 18. Lc4+ Kg7; 19. Df7+ Kh6; 20. Pe6 mat; 1-0.

Een slachting.

Samenwerking met Het Probleem

Wij hebben onze interne competitie opengesteld voor leden van Het Probleem. Omgekeerd geldt dit ook: wij zijn van harte welkom om op donderdagen een potje mee te spelen in hun interne competitie.

Komende evenementen:

- Maandag 19 december 2011: Kersttoernooi Tal/DCG
- Donderdag 22 december 2011: Kersttoernooi Het Probleem (wij zijn allemaal uitgenodigd!)

En dan nog dit: Tal/DCG en Het Probleem organiseren in januari een gezamenlijk vervoer naar het Tata-toernooi om daar een dagje te kijken. Liefhebbers kunnen zich aanmelden bij Jeroen Cromsigt (tel. 06-51884350).

Zin en onzin van de Londense schaakwereld

- door Thomas Kuilman -

De zomermaanden zijn hier in Londen doorgaans nogal schaakarm. Begin mei heb ik mijn laatste pot in de competitie gespeeld en daarna was het wachten tot oktober voordat ik weer verder kon schaken. Aangezien internetschaak na verloop van tijd ook gaat vervelen ben ik op zoek gegaan naar andere manieren om aan mijn schaakbehoefte te voldoen. Zo heb ik een tweetal rapidtoernooien gespeeld en in beide werd ik van het bord geveegd door een Oostbloksgrootmeester die het prijzengeld kwam opeisen. En daar was ook de City of London rapidplay Chess League. Het format was aardig, want op een avond mocht je het met beide kleuren tegen dezelfde tegenstander opnemen. Wel dubbelzuur als je je avond niet hebt of je tegenstander gewoon te sterk is. Uitzonderlijk voor dit toernooi was dat er een bar aanwezig was, wat de sfeer behoorlijk verhoogde. Op menige avond werd ik dan ook uit de kroeg gezet, al is dat een stuk minder spectaculair dan het lijkt, want dat gebeurt hier nog steeds traditiegetrouw om 23.00 uur.

De zomermaanden waren ook gevuld met wat kleinere en grotere onge-regeldheden. Het begon allemaal met een relletje rond het open Britse schaakkampioenschap. De president van de 'English Chess Federation' (ECF) kreeg een opmerking van de toernooirectrice, omdat hij een *gay rights* T-shirt droeg met de tekst "Some people are gay, get over it". Er werd geopperd dat hij misschien beter alleen de prijzen voor de volwassenen kon uitreiken. Later werd deze gebeurtenis recht getrokken met een officiële verklaring van de ECF.

Het bizarre voorval kreeg echter een 'staartje'. De jeugdschakertjes vonden toch al dat er te weinig schaakactiviteiten waren in het zomerseizoen en vooral in Londen leidde dit tot hanggedrag op de straten en pleinen. Er waren al wat ongeregelde zaken gemeld rond de openbare schaakborden toen het T-shirt-incident bekend werd. Dit schoot de *youngsters* in het verkeerde keelgat; ze waren vooral verbolgen over het feit dat zij niet dezelfde behandeling kregen als hun volwassen tegenhangers. Waarom kregen de volwassenen hun prijs wel uitgereikt door een hippe gast in een kleurig shirt en zij niet?

De toedracht rondom de oprichting van de *Young Chess Revolution* is niet geheel duidelijk, maar op 6 augustus liep een vreedzame demonstratie uit op rellen, waarbij leden in *hoodies* hun woede op de ordehandhavers richtten. Men zegt dat de uitgerukte oproerpolitie werd bekogeld met een groot aantal schaakklokken. Volgens leden van de *Revolution* heerste er onder de volwassen schakers een graaicultuur en werden er belachelijk hoge prijzengelden aan hen uitgedeeld. De rellen breidden zich binnen twee dagen zover uit dat winkels werden overvallen en alle schaaksets en digitale schaakklokken werden meegenomen. Toen na drie dagen ook de verveelde dammertjes, bridgertjes en andere denksportertjes zich aansloten bij de *Revolution* was de chaos compleet. Damschijven, complete kaartensets en zelfs schaaktafels vlogen door de lucht. De politie heeft man en macht ingezet om de losgeslagen jongeren op te pakken en te berechten. Hiervoor is naast de *footage* van de beveiligingscamera's ook gebruik gemaakt van de reconstructie van bij elkaar passende schaak- en damsets. Bij de rellen zijn gelukkig slechts lichtgewonden gevallen, veelal door vliegende lopers en go-schijfjes, die naar verluidt relatief ongemeen hard kunnen aankomen.

Toen dit alles zich voltrok was ik toevallig net op vakantie en dus heb ik alles op afstand gevolgd. Mijn wijk (Islington) is gelukkig gespaard gebleven; waarom is niet helemaal duidelijk. Een jaar geleden werd zelfs via het officiële kanaal van het stadsdeel (islingtonpeople.co.uk) het onderstaande gepost:

“Tot nu toe zijn we erin geslaagd om één bestaande schaakclub in de wijk op te sporen. Maar het is niet helemaal wat je zou verwachten van dit beroemde intellectuele spel. 'Chessboxing' aan de Dome in Tufnell Park is een meer fysieke exercitie, een combinatie van strategische *gameplay* met een felle rechtse hoek Als dat niet helemaal uw 'schaakspel' is, wilt u dan een traditionele schaakclub opgericht zien in Islington?”

Toch sympathiek dat de stadsdeelraad daar over meedenkt. Maar het is niet de verklaring waarom de schakertjes zich hier zo rustig hebben gehouden.

Het rapidschaken tijdens de zomerstop heeft nog iets leuks met zich meegebracht, want ik speel nu mee in de London Commercial Chess League. Ik kwam een van de teamleiders uit die competitie tegen en hij heeft mij hiervoor uitgenodigd. Zodoende speel ik nu voor Shell. Het leuke hieraan is dat ik in allerlei gebouwen kom waar ik normaal gesproken niet zou komen. Zo heb ik net thuis bij Shell gespeeld, die hun gebouw direct achter de London Eye hebben staan. Het bevat alle (overbodige) luxe die je je kunt voorstellen, met 360° marmer om je heen, een eigen fitness, zwembad en overijverige security die stampeit maakte omdat ik zonder begeleiding naar buiten wilde. Een andere keer heb ik uitgespeeld in het kantoor van de BT (de Britse KPN) en daar leek het alsof er een feestje aan de gang was in de kamer naast ons. Voor de concentratie was het wat minder maar daar leek niemand zich druk om te maken. Toen er opgepompte jongens in trainingspakken naar onze schaakpartijen kwamen kijken was het duidelijk: er was geen feest aan de gang maar zij hadden hun *workout* gehad in het fitnesshok naast ons. Die avond zijn mijn teamleider, mijn tegenstander en ik na afloop naar de pub gegaan en onder het genot van een biertje vroeg mijn opponent mij wat ik deed voor Shell. Ik antwoordde dat ik niet voor Shell werkte en dat ik de invaller was die elk team mag hebben. Hierop vulde mijn teamleider snel aan dat dat mocht als je in hetzelfde vakgebied werkt als het bedrijf waar je voor speelt. Dit had hij mij nooit verteld en wat mij betreft is niets minder waar. Maar als je het mij nu vraagt, dan werk ik gewoon netjes voor Shell

Uw reporter uit Londen

Heerlijke humor van Google Translate

- door Dirk Goes -

Al surfend over het internet kwam ik laatst op de site van het English Chess Forum (<http://ecforum.org.uk>) het volgende bericht tegen:

Author: **James Pratt** [Wed Feb 16, 2011 9:38 pm]

Post subject: **Thomas Kuilman**

I am tearing my hair out trying to find a few publishable games by Thomas Kuilman. My databases are silent. I think he may be Dutch but lives in the UK. He's a good player, anybody played him?

Thomas Kuilman, onze eigen correspondent in Londen, die kennen wij maar al te goed! Op de vraag van James Pratt kwamen wat reacties van schakers die Thomas kennen of weleens tegen hem hebben gespeeld. Even verderop in het draadje stond een verwijzing naar een artikel dat Thomas ooit voor Tal Nieuws schreef in het kader van zijn correspondentenschap:

Author: **Jon D'Souza-Eva** [Wed Feb 16, 2011 10:24 pm]

Post subject: **Re: Thomas Kuilman**

There's an amusing article online that he wrote (in Dutch) about his search for a chess club in London. If I understand the Google-translated text correctly, he chose Cavendish because they were so exclusive they wouldn't let him in without an appointment! The PDF file is rather large, it can be found here:

Gevolgd door het artikel dat destijds te lezen was op bladzijde 38 van Tal Nieuws nummer 346. Aangezien de Britten de Nederlandse taal niet of onvoldoende machtig waren, hadden ze er een vertaling door Google Translate overheen gegooid die dermate hilarisch was dat ik u die niet wil onthouden.

Originele tekst
In mijn laatste wedstrijd bleek dat je nooit te oud bent om de schaakregels te leren. Ik verkeerde in de luxe positie om een tweede dame te halen en hiervoor toverde ik een toren tevoorschijn, die ik ondersteboven op het bord plaatste (er was geen andere dame in de buurt en zowel ik als mijn tegenstander waren in tijdnood). Na afloop kreeg ik van mijn tegenstander het commentaar dat alleen een dame een dame is en dat een toren rechtop hoort te staan. Volgens de geldende FIDE-regels kan mijn tegenstander inderdaad claimen dat een toren op zijn kop toch echt een toren is.

Vertaling door Google Translate
In my last game showed that you're never too old are the chess rules to learn. I was in the luxury position to half this lady out and I conjured a tower out, I placed upside down on the board (there was no other woman in the neighborhood and both I and my opponents were in time trouble). After I got my opponent's comments that only a lady lady and a tower that is supposed to stand upright. Under current FIDE rules, my opponent actually claim that a tower on his head really a tower.

'There was no other woman in the neighbourhood' als vertaling van 'Er was geen andere dame in de buurt', heerlijke humor van Google Translate!

Overigens, het laatste nieuws over Cavendish Chess Club vindt u hier: <http://www.cavendishchessclub.org.uk/index.htm>.

Geslaagde rentree in eerste SPA Toernooi

- door Jeroen van den Berg -

“Wanneer heb jij eigenlijk je laatste toernooi gespeeld?”

Deze vraag is mij meer dan eens gesteld tijdens het eerste Science Park Amsterdam Chess Tournament (SPA Toernooi) 2011. Gelukkig was ik enigszins voorbereid op die vraag en daarom was ik over het antwoord al in een vroegtijdig stadium begonnen met nadenken. Ik wist het antwoord namelijk niet. En nog steeds weet ik het niet geheel zeker. Vrienden hebben me geholpen. De naam van een weekendtoernooi in Zwolle viel, ergens aan het begin van de jaren negentig. Maar dat waren zes ronden, waaronder één bye. Ook speelde ik weleens een rapidtoernooi of een snelschaaktoernooi, maar een toernooi dat negen dagen achtereen duurde, met serieuze bedenktijd? Nee, dat zou ik niet meer weten.

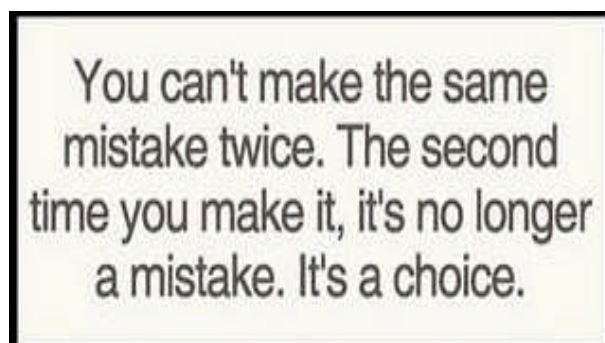
Al mijmerend en peinzend ben ik tot de conclusie gekomen dat het ergens halverwege de jaren tachtig moet zijn geweest. Het OHRA Schaaktoernooi in Amsterdam wellicht, toen nog in Krasnapolsky. Er ging in dat toernooi veel mis, misschien is het zelfs het enige toernooi in mijn leven geweest waarin ik er niet in geslaagd ben om ook maar één partij te winnen ... Toch is dat niet de belangrijkste reden geweest om pas een jaar of vierentwintig later mijn rentree te maken. Dat berust, zoals wel vaker in het leven, op toeval.

Wat is er namelijk aan de hand? Toen de mogelijkheid voor een nieuw schaaktoernooi in Amsterdam zich aandienende, was ik vanaf het eerste moment betrokken bij de organisatie. Theo van Uden, directeur van sporthal Universum en oud-directeur van het USC (waar het vroegere ACT werd gehouden) belde mij ergens in 2010 op met de vraag of we in de nieuwe sporthal niet een doorstart konden maken. Willem Hensbergen, destijds penningmeester van het ACT, reageerde meteen enthousiast maar hij kon door veranderde werkomstandigheden geen deel uitmaken van de organisatie. Omdat ik zelf geen toernooirecteur wilde worden (ik heb met het Tata Steel Toernooi, het Cultural Village Toernooi en het Univé Toernooi genoeg aan mijn hoofd), polste ik Aart Strik met de vraag of hij dat wilde doen. Hij hoefde niet lang na te denken en zei gelukkig snel ‘ja’. Daarop besloot ik zelf de rol van penningmeester op mij te nemen en toen ontstond de gedachte aan een rentree. Immers, een penningmeester hoeft niet dagelijks aanwezig te zijn bij een toernooi, maar aan de andere kant voelde ik mij zeer betrokken bij de doorstart. En – zo redeneerde ik – als ik meedoe, kan ik meteen beoordelen hoe de speelomstandigheden zijn in de nieuwe locatie.

Zodoende betrad ik op zaterdag 9 juli – lichtelijk nerveus – de speelzaal voor mijn eerste partij. En ik moet zeggen, het was vanaf de eerste seconde hartstikke leuk. Je komt veel bekenden tegen en de sfeer van het toernooischaak is toch anders dan die van de interne competitie of de KNSB-competitie; simpelweg doordat je elkaar dagelijks tegenkomt. Vrienden die het goed doen zie je lachen; vrienden die het niet goed doen vinden troost in de buurt van de bar. En dan gaan zij vanzelf weer lachen.

Ik heb in Amsterdam gebruik gemaakt van een coach, die mij op afstand bijstond. Zonder hem had ik het nooit gered, laat dat duidelijk zijn. Met hem heb ik de afspraak gemaakt dat hij anoniem blijft. Daarom hebben we het hier verder over ‘de coach’. Als voorbereiding voor mijn

eerste partij gaf hij me mee dat ik een “lange partij moest spelen, want dan kom je er weer een beetje in. Liefst met overgang naar het eindspel.” Ook vertrouwde hij me het volgende toe: “Je mag geen remise aanbieden en ook geen remise aannemen. Nooit.”

Ik trof in de eerste ronde Arnold Edeling, iemand met een lagere rating dan ik zelf. Na een rustige opening, waarin ik vrijwel niets bereikte, kreeg ik door wat slordigheden van mijn tegenstander in het middenspel de overhand.

☐	Jeroen van den Berg	(2007)
☒	Arnold Edeling	(1863)

<i>Science Park</i>	<i>Eerste ronde</i>	<i>9 juli 2011</i>
---------------------	---------------------	--------------------

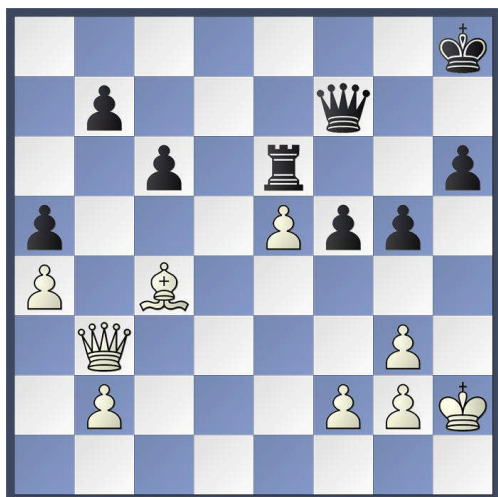
1. d4 Pf6; 2. Pf3 g6; 3. Lg5 Lg7; 4. Pbd2 d6; 5. e4 o-o; 6. c3 c6; 7. a4 a5; 8. Le2 Dc7; 9. o-o Pbd7; 10. Te1 e5; 11. Dc2 h6; 12. Lh4 g5; 13. Lg3 Ph5; 14. Tad1 Pxd3; 15. hxd3 Pf6; 16. Pc4 Pg4; 17. Ph2 Pxd3; 18. Kxd3 exd4; 19. cxd4 f5?

Veel te optimistisch.

20. e5! dxe5; 21. Pxe5 Lxe5; 22. dxe5 Le6; 23. Td6 Tae8; 24. Ted1 Df7; 25. Txe6 Txe6; 26. Lc4 Tfe8; 27. Td6 Kh8

28. Kg1 Dg6 (wat anders??); 29. Lxe6 Txe6; 30. Dc5 met gewonnen stelling was nu wel zo makkelijk geweest. In plaats daarvan deed ik:

28. Txe6 Txe6; 29. Db3??

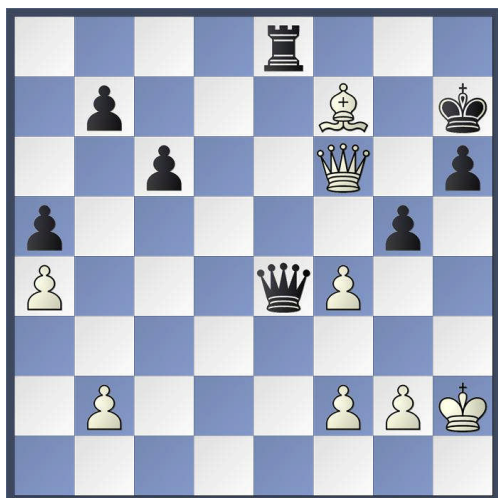
Waarna ik even lekker achterover ging leunen (letterlijk). Heerlijk, zo'n eerste ronde, dacht ik! Na de volgende zet, een wel heel vervelend tussenschaakje, dacht ik heel andere dingen

29. Dh5+; 30. Kg1 Txe5

In deze stelling leed ik aan zelfhaat. Een zeker lijkend punt ontglipte me door een geweldige stommititeit. Enkele gedachten die door mijn hoofd spookten: wat een verschrikkelijke manier om aan je comeback te beginnen nog maar acht ronden te gaan is dat meespelen wel een goed idee geweest

Nadat ik was uitgeuild, begon ik weer met nadenken. Tot mijn grote vreugde vond ik de volgende zet, waarna zwart wellicht niet meer heeft dan eeuwig schaak. Er ontstaat een soort dynamisch evenwicht, maar natuurlijk was het nu zwart die wilde winnen. Van tijdnood was overigens geen sprake.

31. Dc3! Dd1+; 32. Kh2 Dh5+; 33. Kg1 Dd1+; 34. Kh2 De1; 35. Dd4! De4; 36. Dd8+ Te8; 37. Df6+ Kh7; 38. Lf7 f4; 39. gxf4

Inmiddels dacht ik alweer voorzichtig aan winst, maar hier had zwart met een wachtzet (bijvoorbeeld Th8, Ta8 of Tb8) nog steeds remise binnen handbereik. In plaats daarvan deed hij:

39. ... gxf4??

Waarna wit onmiddellijk kan winnen met 40. f3! Zwart kan niet én zijn toren op e8 blijven dekken, én het dreigende mat (Dg6+ en Dxe6 mat) blijven dekken met zijn dame.

40. Lxe8? Dxe8; 41. Dxf4 Dh5+; 42. Kg3 Dg5+?

Beter is 42. Dd5 of Dg6+. Nu is het verrassend snel afgelopen.

43. Dxc5 hxc5; 44. f4 gxf4+; 45. Kxf4 b5; 46. Ke4!

Dit had Edeling gemist. Hij was even vergeten dat wit niet hoeft te slaan op b5 (1-0).

Een allerm minst correcte partij! Twee blunders, waarvan de eerste verstrekkende gevolgen had kunnen hebben. Mijn coach was – uiteraard – tevreden met het resultaat, maar ook hij zag in dat ik tactisch nog erg roestig was. Gelukkig maakte mijn tegenstander ook fouten, zodat ik deze partij eigenlijk met 4-2 won. Tegelijkertijd realiseerde ik me heel goed dat een tegenstander met, pak hem beet, 2050-2100 rating mijn blunders zou hebben afgestraft.

Niet geheel tevreden ging ik die nacht slapen, om de dag erna tegen Wim van Tuyl uit te komen. Een ouderwetse houwdegen, die het liefst op koningsaanval speelt. “Dat ga je neutraliseren met de Tiviakov-variant van het Scandinavisch, want dan kan wit niet aanvallen. Daarna zo snel mogelijk afwikkelen naar een eindspel, dan moet het lukken.”

Aldus de coach.

Zo ging dat tijdens het SPA Toernooi: je wordt wakker, doet de computer aan en leest wat (en hoe) je moet spelen, waarbij een hoop partijmateriaal is toegevoegd. Mijn coach vindt openingen volstrekt onbelangrijk en ik moet erkennen, als je je goed voorbereidt, maakt het ook niet zoveel uit. Dat heeft het SPA Toernooi bewezen.

De openingskeuze pakte bepaald niet slecht uit, hoewel ik het niet op zijn sterkst speelde. Een beetje (te) voorzichtig. Dat merkte ik ook duidelijk in de eerste drie ronden: er zat een zekere angst in mijn spel, angst om te blunderen. Opmerkelijk genoeg kreeg de blunder in de volgende partij, op de 21e zet, pas mijn aandacht toen ik de partij thuis in de computer invoerde. In de analyse was het mij (en mijn tegenstander) volledig ontgaan.

□ **Wim van Tuyl** (1892)
■ **Jeroen van den Berg** (2007)

Science Park Tweede ronde 10 juli 2011

1. e4 d5; 2. exd5 Dxd5; 3. Pc3 Dd6; 4. g3 Pf6; 5. Lg2 g6; 6. Pge2 Lg7; 7. o-o o-o; 8. d4 c6; 9. Lf4 Db4; 10. Dd2 Lf5; 11. Tab1 Pbd7; 12. a3 Da5; 13. Tfe1 Tfe8; 14. b4 Dd8; 15. b5 e5; 16. Lg5 e4; 17.

bx c6 bxc6; 18. g4 Lxg4; 19. Pg3 Lf3; 20. Pcx e4 Lxg2; 21. Kxg2

21. Pxe4??

Gespeeld in de vaste overtuiging dat dit kon. Mooi niet dus! Na 22. Lxd8 Pxd2 staat de toren op e8 ineens ongedekt, zodat 23. Txe8+ meteen wint.

22. Pxe4?? f6; 23. Lf4 Pb6; 24. Pd6 Txe1; 25. Txe1 Dd7; 26. De3 Pd5; 27. Db3 Lf8; 28. Pe4 Kg7; 29. Lg3 Te8; 30. c4 Pb6; 31. Df3?

De fase na 22. f6 heb ik redelijk gespeeld en inmiddels gaat alles volgens het strijdplan van de coach, dat realiseerde ik mij ook tijdens de partij. Mijn tegenstander had weinig tijd, maar daar werd ik (met nog ruim voldoende bedenktijd) nerveus van. Het simpele 31. Dxd4 won gewoon een pion.

31. Df5?; 32. Dd3 Pxc4; 33. Dxc4 Txe4; 34. Tb1 Dd5?!

Beter is 34. Dd7.

35. Dxd5 cxd5; 36. Tb7+ Kh6; 37. Txa7 Txd4; 38. Tf7 Lxa3; 39. Txf6 Lc1; 40. Kf3 Kg7; 41. Tc6 Tc4; 1/2-1/2.

Remise dus. Mijn coach was niet eens ontevreden over de partij, het missen van Txe8 vond hij niet erg. Hij had het zelf in eerste instantie ook niet opgemerkt, zei hij eerlijk. Maar ik kreeg wel een reprimande! "Waarom is het eigenlijk remise geworden?? Ik zie nog stukken op het bord!"

Mijn uitleg was simpel: ik vond het een remisestelling (daarmee was de coach het overigens niet eens) en ik was moe en zeer geschrokken, want zijn laatste zet (41. Tc6) had ik volledig gemist. Het is een klassieke dubbele aanval: er dreigt zowel 42. Txc1 als 42. Le5+. Gelukkig had ik nog 41. Tc4, waarna ik zelfs blij was dat Van Tuyl remise aannam!

Geen sterke argumenten, vond mijn coach. Ik moest harder zijn en daarom diende ik tijdens de partij minder vaak met vrienden en kennissen te praten. Ook mocht

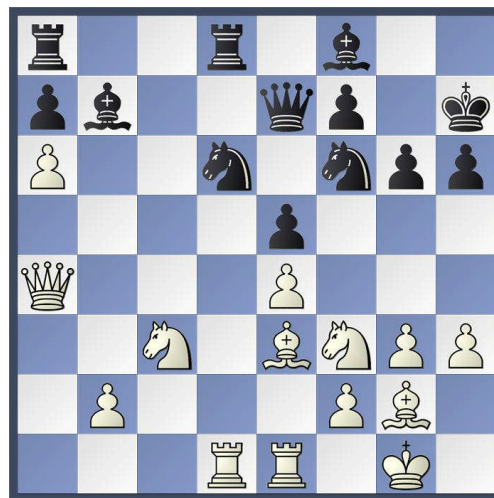
ik niet meer analyseren. De concentratie moest worden verhoogd.

Of het heeft geholpen weet ik niet, maar in de derde ronde speelde ik mijn eerste redelijke partij. Waarbij overigens moet worden vermeld dat mijn tegenstander, Martin Zegstroom, aardig meewerkte. Hij speelde die dag duidelijk onder zijn normale niveau. Ik had flink wat partijen van hem in de databank gevonden, ook tegen tegenstanders van faam. Opvallend vond ik dat hij heel degelijk speelde en weinig fouten maakte. Mijn coach adviseerde de Catalaan, waarbij ik me moest fixeren op spel in het centrum, want dat onderschatte Zegstroom weleens. Het verliep precies volgens plan. Ik geef de partij zonder commentaar.

□ **Jeroen van den Berg** (2007)
■ **Martin Zegstroom** (1863)

Science Park Derde ronde 11 juli 2011

1. d4 d5; 2. Pf3 c6; 3. g3 Pf6; 4. Lg2 g6; 5. o-o Pbd7; 6. c4 e6; 7. Pc3 Lg7; 8. Db3 o-o; 9. Te1 dxc4; 10. Dxc4 Pb6; 11. Db3 De7; 12. e4 h6; 13. a4 Td8; 14. h3 Kh7; 15. Le3 Pbd7; 16. Tad1 Pe8; 17. d5 e5; 18. a5 Lf8; 19. dxc6 bxc6; 20. Dc4 Pd6; 21. Dxc6 Lb7; 22. Da4 Pf6; 23. a6

23. Lxe4; 24. Txd6 Dxd6; 25. Pxe4 Pxe4; 26. Dxe4 Dxa6; 27. Pxe5 Tac8; 28. Df4 Lg7; 29. h4? Da5; 30. Pf3 Td7; 31. b4 Dd8; 32. Lh3 f5; 33. h5 Td1; 34. hxg6+ Kh8; 35. Txd1 Dxd1+; 36. Kg2 Dd5; 37. Dxf5 Dxf5; 38. Lxf5 Tc4; 39. Lxa7 Txb4; 40. Le3 Kg8; 41. g4 Ta4; 42. Kg3; 1-0.

Eén opmerking van de coach ditmaal: "Afwikkelen naar een eindspel is in principe goed als je meer materiaal hebt, maar als je kunt winnen in de aanval moet je dat zeker niet nalaten. Daarom was 37. Lxf5 beter dan 37. Dxf5."

Van mijn kant nog de toevoeging dat ik enorm lang heb nagedacht over 29. h4 (ik kon gewoon op f7 nemen maar zag veel spoken; 29. h4 bederft niets, maar was lang niet de sterkste) en dat tijdens onze partij het brandalarm

afging. Mochten alle spelers even een frisse neus halen. Na de partij ben ik meteen naar huis gegaan om uit te rusten.

Ditmaal was ik zo nieuwsgierig naar het strijdplan geworden, dat ik 's avonds al mijn e-mails checkte. Ik wist toen al dat ik tegen Sietske Greeuw moest, een jonge vrouw waartegen ik wel eens had gespeeld in een rapid-toernooi (een partij die ik vrij kansloos verloor). Ze speelde tot nu toe erg goed, dus ik was gewaarschuwd. Ook zou ik uitkomen aan één van de topborden, zodat mijn 'fans' thuis konden meekijken (ook in de lagere groepen van het SPA Toernooi werden de toppartijen op digitale borden gespeeld).

Mijn coach droeg me ditmaal het Frans op. Hij had in de Tarrasch een partij van Greeuw gevonden waarvan hij niet geheel overtuigd was. Ik was zo overvallen door het Frans dat ik die nacht heel weinig sliep. Ik dacht alleen maar aan de Tarrasch...

Naderhand heb ik, in overleg met de coach, besloten dat hij mij de voorbereiding pas 's nachts zou sturen, opdat ik niet in de verleiding zou komen om al de avond ervoor al met voorbereiden te starten. Dat bleek slecht voor mijn nachtrust.

□ **Sietske Greeuw** (1961)
 ■ **Jeroen van den Berg** (2007)

Science Park Vierde ronde 12 juli 2011

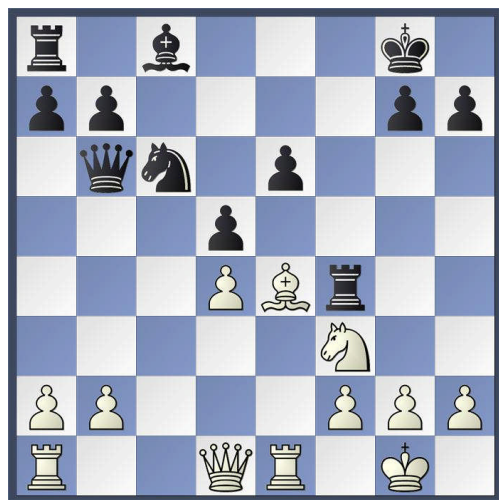
1. e4 e6; 2. d4 d5; 3. Pd2 Pf6; 4. e5 Pfd7; 5. Ld3 c5; 6. c3 Pc6; 7. Pe2 Db6; 8. Pf3 cxd4; 9. cxd4 f6; 10. exf6 Pxf6; 11. o-o Ld6; 12. Lf4!

Deze zet was nieuw voor mij. Het lijkt me sterk.

12. Lxf4; 13. Pxf4 o-o; 14. Te1 Pe4; 15. Lxe4?

Veel sterker is 15. g3, waarna wit een prettig plusje heeft.

15. Txf4

16. Lxh7+?

Haar grootste fout is mijns inziens geweest dat zij hierover heel lang heeft nagedacht. Pas veel later ontdekte ik dat 16. Ld3! een verborgen remisewending heeft: 16. Pxd4; 17. Pe5 g6 (er dreigde Dh5); 18. Dd2! Tf8; 19. Dh6 Dxb2; 20. Lxg6 hxg6; 21. Dxc6+, hoewel een waaghals deze stelling zou doorspelen!

16. Kxh7; 17. Pg5+ Kg6; 18. Pxe6 Lxe6; 19. Txe6+ Kf7; 20. Te3 Dxd4; 21. Dh5+ g6; 22. Dh7+ Dg7; 23. Dh3 Tf5; 24. Tae1 Td8; 25. Tb3 b6; 26. Tc3 Pe7

Zwart heeft het niet nauwkeurig gespeeld en als wit nu 27. De3 had gespeeld, zou ze het mij nog erg lastig hebben kunnen maken, maar de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat zij al enige tijd in tijdnood was. Zelf had ik nog voldoende tijd over.

27. Tc7 Te5; 28. Tec1 d4; 29. Db3+ Ke8; 30. f4 Tc5; 31. T1xc5 bxc5; 32. Db5+ Kf8; 33. Dd3 Df6; 34. g3 Db6; 35. Txe7 Kxe7; 0-1.

Ik besloot die avond te kiezen voor ontspanning en sliep, in tegenstelling tot de nacht ervoor, heerlijk. Dat Evert Jan Straat mijn volgende tegenstander zou worden wist ik toen al, maar de openingskeuze zou ik pas een dag later te weten komen. Dat was immers de nieuwe afspraak met de coach.

Heel nieuwsgierig zette ik om 9:00 uur de computer aan. Wat zou het worden vandaag? Het antwoord liet niet lang op zich wachten: wegens succes in de partij tegen Greeuw moest ik dezelfde variant spelen, maar nu met verwisselde kleuren! De hele ochtend beet ik mij stuk in enkele woeste varianten die ook kunnen ontstaan in de Tarrasch, maar uiteindelijk liep de opening anders dan ik had verwacht. Verheugend was het wel dat ik ditmaal slechts één foutje maakte.

□ **Jeroen van den Berg** (2007)
 ■ **Evert Jan Straat** (1993)

Science Park Vijfde ronde 13 juli 2011

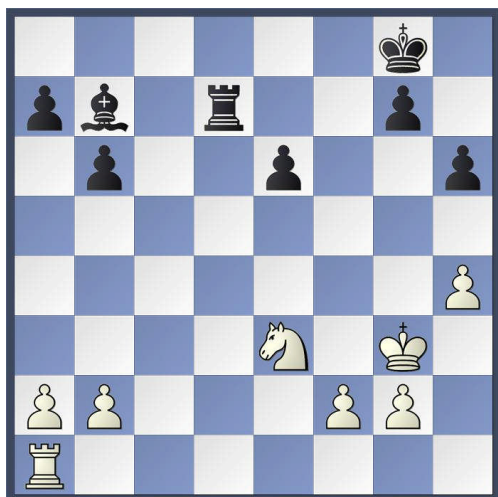
1. e4 e6; 2. d4 d5; 3. Pd2 c5; 4. c3 cxd4; 5. cxd4 Pc6; 6. Pgf3 dxe4; 7. Pxe4 Lb4+; 8. Ld2 Le7; 9. Ld3 Pf6; 10. Pxf6+ Lxf6; 11. Lc3 o-o; 12. h4! h6; 13. De2!

Sterker dan 12. g4, wat ik ook in gedachten had, maar dat faalt op bijvoorbeeld 12. Dd5 of het scherpe 12. e5!?, met complicaties.

13. Pxd4; 14. Lxd4 Lxd4; 15. De4 f5; 16. Dxd4 Dxd4; 17. Pxd4 Td8; 18. Pxf5 Txd3?!

Veiliger en remisearchtiger is 18. exf5; nu krijgt wit kleine kansen.

19. Ke2 Td7; 20. Pe3 b6; 21. Thd1 La6+; 22. Kf3 Lb7+; 23. Kg3 Tad8; 24. Txd7 Txd7

25. Td1?

Het foutje waarover ik het had. Beter is 25. Tc1, zoals meervoudig dameskampioene Peng na de partij aangaf. Het witte voordeel is concreter met een stel torens op het bord.

25. Txd1; 26. Pxd1 Kf7; 27. f3 e5; 28. Pc3 Ke6; 29. Kf2 Lc6; 30. g4 Le8; 31. h5 Lc6; 32. Ke3 Kf6; 33. Pe4+ Ke6; 34. Pg3 Kf6; 35. Pf5 Ld7; 36. Pd6 Ke6; 37. Pf5 Kf6; 38. Pd6 Ke6; 1/2-1/2.

Een vrijwel correcte remise, die mij en de coach tevreden stemde.

Na opnieuw een prima nachtrust wachtte Ory in de 6e ronde. Straat kende ik nog wel van vroeger, maar de meeste tegenstanders waren volstrekt onbekenden voor mij tijdens het toernooi. Zo ook Ory. Geen speler met overmatige ambities in de opening, dat zagen de coach en ik allebei. Ik moest daarom "de Benoni maar weer eens van stal halen", zo vond de coach. Leuk! Lang niet gespeeld en het partijmateriaal was inspirerend. Maar helaas, zoals dat wel vaker gaat, speelde Ory iets anders. Ik werd verrast in de opening

Jean-Paul Ory (1919)
 Jeroen van den Berg (2007)

Science Park Zesde ronde 14 juli 2011

1. d4 Pf6; 2. Pf3 c5; 3. c3

Een weinig ambitieuze opzet. Ory vertelde naderhand dat hij vooraf een remise geen slecht resultaat vond. De lezer weet inmiddels dat mijn partijen, op instigatie van de coach, pas remise worden na een zetherhaling of bij twee koningen

3. g6; 4. dxc5 Lg7; 5. g3 o-o; 6. Lg2 Dc7?!

De inleiding tot een verkeerd plan. Zoals ook Ory na de partij aangaf was het offeren van de d-pion eigenlijk veel logischer dan het offeren van de b-pion (waar ik voor koos). Mijn coach gaf later de volgende fraaie variant

met goede kansen voor zwart: 6. Pa6; 7. b4 d6; 8. cxd6 Pe4!; 9. dxe7?! Dxe7; 10. o-o Td8; 11. Db3 Le6; 12. Db2 Tac8; 13. a3 Pxc3! met mooie compensatie voor de geofferde pion. Die compensatie kreeg ik niet in de partij.

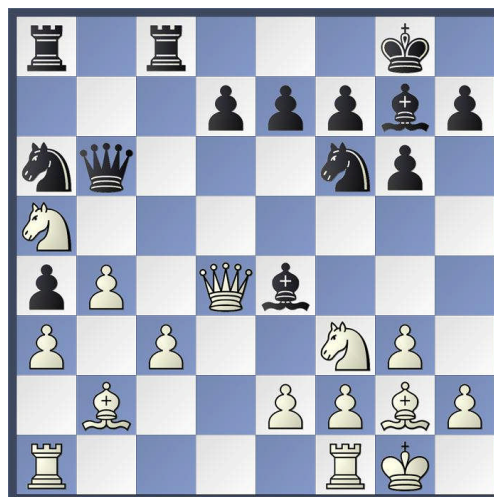
7. b4 a5; 8. Lb2

Beter is 8. Lf4.

8. Pa6; 9. a3 b6; 10. cxb6 Dxb6; 11. o-o Lb7; 12. Pbd2 Tfc8

Op deze stelling had ik aangestuurd. Ik dacht dat ik nu redelijk spel voor de geofferde pion zou hebben, maar dat viel zwaar tegen. De komende zettenreeks is niet geforceerd, maar ik trap wel met open ogen in een (niet zo moeilijke) val.

13. Pb3 a4; 14. Pa5 Le4; 15. Dd4

15. Pc5??

Een blunder in mindere stelling. Ik had volledig bewust op deze stelling aangestuurd maar daarbij wits volgende tussenzet buiten beschouwing gelaten. Zonder die zet klopt het allemaal wel, want zwart dreigt Txa5.

16. Pc4!

Niet moeilijk natuurlijk, maar wel een enorme dreun. Het is direct uit. In het vervolg probeer ik er nog iets van te maken, maar zonder resultaat. Ory maakte het goed af en de laatste zetten had ik mijzelf kunnen besparen.

16. Db5; 17. bxc5 Txc5; 18. Pcd2 Lf5; 19. c4 Da5; 20. Lc3 Dc7; 21. Lb4 Pe4; 22. De3 Lxa1; 23. Txa1 d5; 24. Lxc5 Dxc5; 25. Dxc5 Pxc5; 26. cxd5 Pb3; 27. Te1 Tc8; 28. e4 Ld7; 29. Pxb3 axb3; 30. Tb1 Tc3; 31. Pd2 La4; 32. Lf1 Kg7; 33. Lc4 Tc2; 34. Lxb3; 1-0.

Daar was hij dan: de eerste nederlaag! Na de stevige blunders in de ronden een en twee wist ik ditmaal niet met remise of winst te ontsnappen. Hoe hiermee om te gaan? Uithuilen en opnieuw beginnen? Praatsessies? Drank??

Ik koos voor het laatste. Diezelfde avond was er een afscheidsreceptie op de lagere school van mijn zoon, die na de zomer naar de middelbare school zou gaan. Een uitstekende gelegenheid om met mijn gezin en enkele bevriende ouders even het café in te duiken, hetgeen geschiedde. Het werd een genoeglijke avond waar alleen maar over puberende kinderen, de overgang van lagere school naar middelbare school en de plannen voor de naderende zomervakantie werd gesproken. Geen woord over het schaaktoernooi.

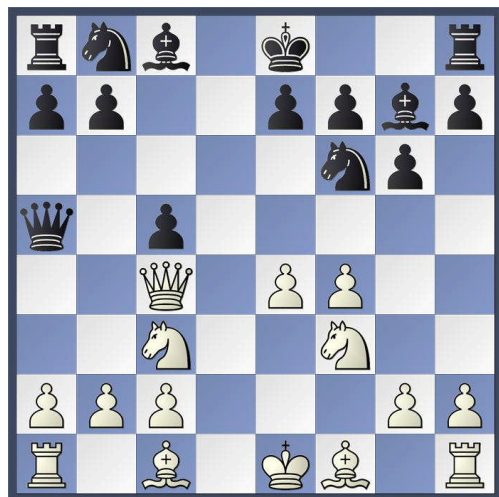
Toen ik de dag daarna (prima geslapen) de computer aanzette, zag ik dat de coach me een zijvariant van een scherpe Pirc wilde laten spelen. Weinig woorden over de nederlaag in de 6e ronde. "Hoort erbij, kan gebeuren. We gaan gewoon verder."

Het kostte me geen enkele moeite om met dezelfde *spirit* naar de toernooizaal te fietsen. Vol goede moed trad ik binnen en al na een klein half uur spelen was ik klaar: gewonnen! Sommige mensen in de zaal dachten nog dat ik voor een herstelremise had gekozen (vrij naar wijlen Rob Hartoch), maar dat was niet zo. Zie maar:

Jeroen van den Berg (2007)
 Ticho Cornelisse (1916)

Science Park Zevende ronde 15 juli 2011

1. e4 d6; 2. d4 Pf6; 3. Pc3 g6; 4. f4 Lg7; 5. Pf3 c5; 6. dxc5 Da5; 7. Dd4!? dxc5; 8. Dc4

8. Pxe4??; 9. Db5+ Pc6; 10. Dxa5 Lxc3+; 11. Dxc3!; 1-0.

Wat was er gebeurd? Mijn coach had ontdekt dat Cornelisse altijd deze variant speelt en 7. Dd4!? is volgens hem een zet die door Pirc-spelers als onaangenaam wordt beschouwd. Immers, er komt vrijwel zeker een eindspel op het bord, waarin wit door zijn actieve stukkenspel een fractie beter staat. Met 8. ... Pxe4?? probeerde zwart te forceren, maar dat betekende onmiddellijk stukverlies. Hij had de slotpointe (11. Dxc3!) volledig gemist en gaf het meteen op.

Nu had ik de mogelijkheid om tot een uur of half vier nog even relaxed rond te kijken en met deze en gene bij te praten. Het toeval wilde dat juist deze dag enkele vrienden langskwamen, dus de bliksemzege bleek uitstekend getimed.

Diezelfde avond hoorde ik dat Lance Oldenhuis mijn volgende tegenstander zou worden. Een gevaarlijke speler, maar de loting had slechter kunnen uitpakken. Mijn tegenstander kwam bijna een half uur te laat, waarvan hij later waarschijnlijk later spijt heeft gekregen. De partij tegen Oldenhuis werd mijn meest enerverende (maar zeker niet de meest correcte!) van het toernooi.

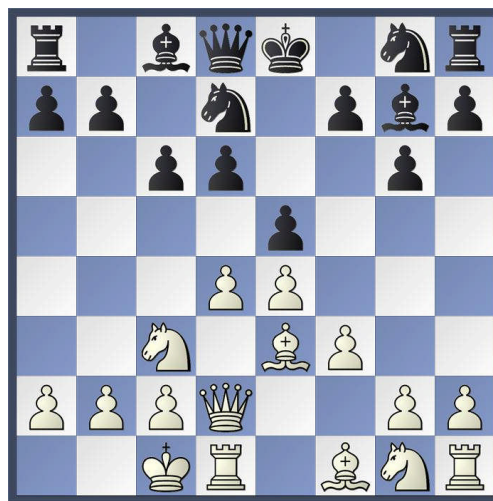
Lance Oldenhuis (1818)
 Jeroen van den Berg (2007)

Science Park Achtste ronde 16 juli 2011

1. e4 g6; 2. d4 Lg7; 3. Pc3 d6; 4. Le3 c6

Dit moest het worden vandaag, een moderne verdediging (de dag ervoor had ik al met de Pirc kunnen oefenen; volgens mij hield de coach daarmee rekening bij het maken van de openingskeuze). Alleen, Oldenhuis speelt dit normaal met 4. c3 en 5. f4. Ik was nu dus *out of book*, hoewel het stellingstype mij niet geheel vreemd was.

5. f3 e5; 6. Dd2 Pd7; 7. o-o-o

7. b5?

Hier blijkt een belangrijk nadeel wanneer je, zoals ik in dit toernooi, veel verschillende openingen speelt: met de finesses van de Pirc was ik duidelijk niet vertrouwd, want deze zet kun je alleen spelen als de zwarte e-pion nog e7 staat. Zijn volgende zet was een enorme shock:

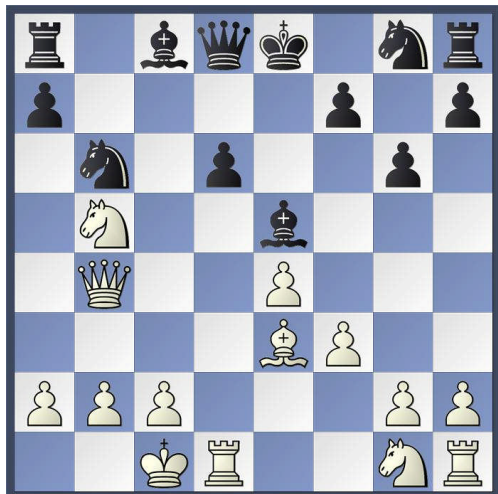
8. Lxb5?!?

Nu wist ik zeker met wat voor een tegenstander ik had te maken: een hakker. Het stukoffer is zeker gevaarlijk, maar geeft ook zwart kansen. Het simpele 8. d5 c5 (wat anders??); 9. Lxb5 zou wit een gezonde pluspion hebben opgeleverd.

8. cxb5; 9. Pxb5 Pb6?

Beter was 9. Kf8. Aardig detail is dat ik me in deze stelling in het geheel niet realiseerde dat ik al vrijwel verloren stond. Wat in mijn hoofd zat kwam ook min of meer op het bord. Na meteen 10. Db4! zou ik waarschijnlijk opnieuw snel klaar zijn geweest, maar nu met een nul in plaats van een één!

10. dxe5 Lxe5; 11. Db4

11. a5!

Dat is het verschil. Deze tussenzet houdt zwart op de been.

12. Pxd6+ Dxd6; 13. Db5+ Ld7; 14. Txd6?

Beter is 14. Dxb6.

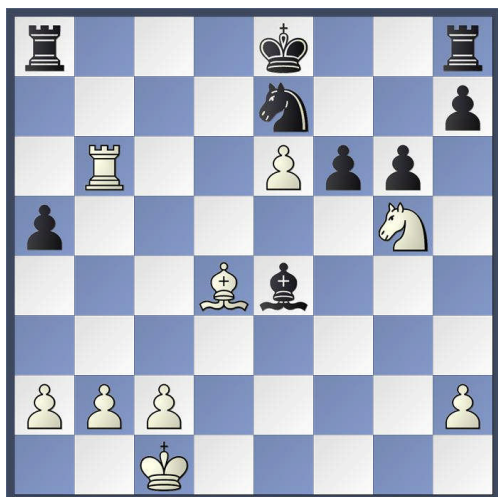
14. Lxb5; 15. Txb6 Lf1!

Niet gezien door Oldenhuis. Wit kan opgeven.

16. f4 Lxg2; 17. fxe5 Lxh1; 18. Ph3 Lxe4; 19. e6 f6; 20. Ld4 Pe7

Beter is 20. h6

21. Pg5

Wat mij hier precies bezielde weet ik nog steeds niet. Het zal wel met spanning hebben te maken. We speelden in Amsterdam met *increment* (heerlijk!) en mijn tegenstander had al enige tijd één minuut op de klok, tegenover de 45 minuten van mijzelf. Toegegeven, ik was wat geïrriteerd dat hij doorspeelde, maar dat is natuurlijk zijn goed recht. Daarnaast irriteerde het mij dat ik nog steeds geen opgelegde afwikkeling naar winst had gevonden. Deze waren er wel (bijvoorbeeld 21. Pc8!), maar de zet die ik speelde haalde volgens mij al het gif uit de stelling:

21. O-O???; 22. Pxe4

Oeps, niet gezien. Mijn vierde grove blunder in het toernooi! Wit staat door zijn actieve stukken spel meteen beter, maar zijn tijdnood was nog niet voorbij

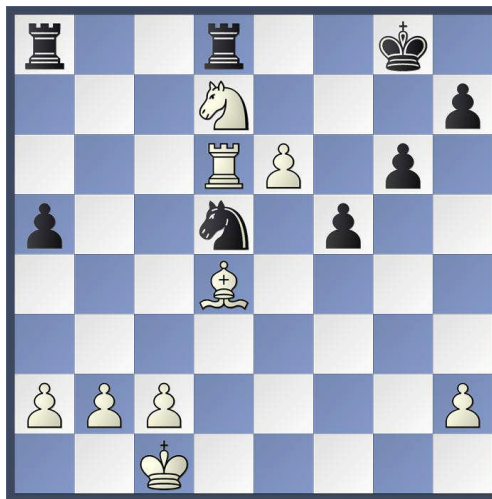
22. Pd5?!

Een fout komt bijna nooit alleen. Beter was meteen 22. f5 met het idee 23. Pf6+ Txf6; 24. Lxf6 en pas nu 24. Pd5!. Na de tekstzet was 23. Tb5! Pc7; 24. Tb7 Pxe6; 25. Pxf6+ Txf6; 26. Lxf6 vrijwel winnend voor wit geweest.

23. Td6? f5?

Te laat! Winnend was nu 24. Td7! fxe4; 25. Tg7+ Kh8; 26. Tg6+ Pf6; 27. Lxf6+ Txf6; 28. Txf6.

24. Pc5? Tfd8; 25. Pd7

Na de fouten over en weer tijdens de laatste vier zetten, bood Lance hier remise aan. In vrijwel alle omstandigheden had ik dat onmiddellijk aangenomen want ik was compleet leeg, en op de één of andere manier vond ik dat deze partij eigenlijk geen winnaar meer verdiende. Maar ik had de coach beloofd dat ik dit niet zou doen. Noodgedwongen speelde ik dus door en dat bleek een uitstekende keuze. Met enige trots meld ik hier dat, met uitzondering van zwarts 25e zet, al mijn resterende zetten door het computerprogramma Houdini worden aangegeven. Wat een contrast met de eerste 25 zetten!

25. Pe7; 26. Pf6+ Kg7; 27. Pd7+ Kh6; 28. Lf6 Te8; 29. Pe5 Pg8!; 30. Pf7+ Kh5; 31. Lg5

Jammer. Met 28. De3! had ik de partij mooi kunnen bekronen. Zwart heeft dan nauwelijks zetten en de stelling zal snel ineensorten. Nu kan hij nog afwikkelen.

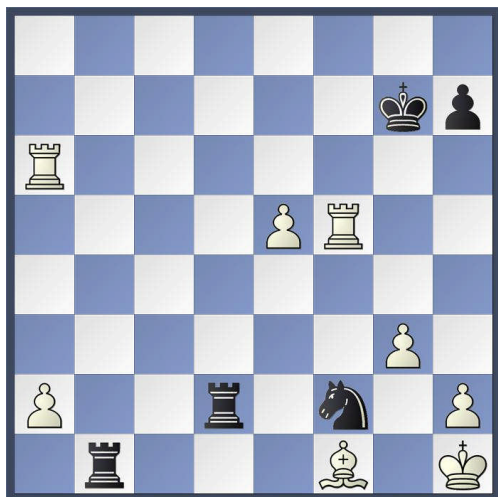
28. c5; 29. bxc5 Pxc5; 30. Pxc5?

Opnieuw niet de sterkste. Na 30. Pd4! Zou zwart het heel zwaar hebben gekregen.

30. Dxc5+; 31. Dxc5 bxc5; 32. Txc5 Td2; 33. Ta5

Tot zover had ik gekeken. Een wijze les: kijk altijd verder! Deze stelling biedt natuurlijk uitstekende winstkansen, maar op de 28e en 30e zet lagen onmiddellijke winsten voor het oprapen.

33. Tb8; 34. Txa7+ Kg6; 35. Ta6+ Kg7; 36. Ta7+ Kg6; 37. Ta6+ Kg7; 38. Txf5! Tb1+; 39. Lf1 Ph3+; 40. Kh1 Pf2+

41. Kg2!

Niet bang zijn. De aftrekschaakjes zijn niet echt gevaarlijk en wit begint nu aan een winnende wandelkoning. Het stukverlies maakt niet uit.

41. Pe4+; 42. Kh3 Pf2+; 43. Kh4! Txf1; 44. Ta7+ Kg8; 45. Kh5?

Hoe prozaïsch ook, deze zet is niet goed! Juist was 45. e6! met winst.

45. Th1?

Verzuimt een plotselinge remisekans die verscholen lag in 45. Te1, waarna wit opmerkelijk genoeg niet verder komt.

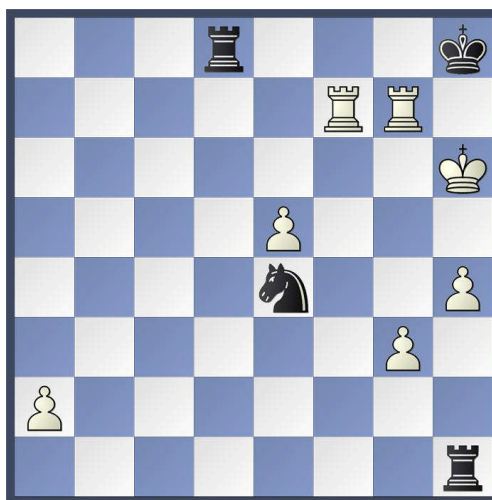
46. h4 Pe4?

Opnieuw was 46. ... Te1 beter. Tijdnood hadden we niet, maar ditmaal was het simpelweg de vermoeidheid die tot onnauwkeurigheden over en weer leidde.

47. Kh6!

Nu is het afgelopen.

47. Td8; 48. Tg7+ Kh8; 49. Txb7+ Kg8; 50. Tg7+ Kh8; 51. Tff7

Zwart gaf het op. Mat is niet te verhinderen (1-0).

Glunderend nam ik alle felicitaties in ontvangst. Gedeeld 2 tot en met 4, met een score van 7 uit 9! Wie had dat verwacht? Ik zelf in ieder geval niet. Ik hoopte vooraf heel stiekem op een score van plus-drie, maar dan alleen als alles mee zou zitten. Een score van rond de 50% leek me reëel.

Zijn er conclusies? Jazeker, die zijn er. Ik zal ze puntsgewijs benoemen:

1. Veel dank ben ik verschuldigd aan mijn coach. Zonder hem was dit nooit gelukt.
2. Het is kennelijk mogelijk om fouten te maken. In de ronden 1, 2 en 8 haalde ik 2½ uit 3 waar ook drie-maal verloren had kunnen worden. Die wetenschap maakt schaken makkelijker (in ieder geval verlaagt het de stresscomponent).
3. Ik kan het nog. Met name over mijn partijen tegen Straat en Van Osch (tevens mijn sterkste tegenstanders in het toernooi) ben ik ook nu nog – vier maanden later en nadat ik dit allemaal heb opgeschreven – bijzonder tevreden.

Jan Cheung, die alleen in de laatste ronde in gevaar was, won de B-groep ongeslagen en met een score van 7 ½ uit 9. Een terechte winnaar.

Doe ik volgend jaar weer mee, in de A-groep bijvoorbeeld? Nee, ik denk het niet. Ik vermoed dat ik niet opnieuw 24 jaar zal wachten voordat ik opnieuw een toernooi ga spelen, maar ik wil wel even de tijd nemen om na te genieten. Bovendien heeft mijn gezin veel te lijden gehad. Toen ik de avond na de laatste ronde thuis kwam feliciteerde mijn zoon (12) mij niet, een veeg teken. Hij gunde mij de vreugde wel, maar vroeg ook: "Is dat toernooi nu eindelijk voorbij? Ja, zeg je?? Mooi, want dan kunnen we hier vanaf morgen weer normaal gaan doen."

Hij had gelijk. Ik leefde negen dagen in een (op zichzelf aangename) roes, waarin ik niet te vaak moet belanden, dat is niet goed voor me. Ik kon vanaf maandag 18 juli weer normaal gaan doen. en dat was maar beter ook.

B-woord hardnekkig tijdens Algemene Ledenvergadering

- door Dirk Goes -

Agendapunt 1 - Opening

Het recente overlijden van Jos van Walstijn, die tijdens het jubileumfeest enkele dagen eerder het slachtoffer werd van een fatale hartaanval, werpt een schaduw over de Algemene Ledenvergadering van maandag 5 september. Zij die erbij waren zijn nog diep onder de indruk, dat is duidelijk te merken. In zijn openingswoord memoreert voorzitter Abma dat hij Jos de vrijdag ervoor nog aan de telefoon had gehad met de vraag of hij nog kon meedoen aan de simultaan. Dat kon, en het zou zijn laatste partij worden. Vervolgens wordt de overledene herdacht met de gebruikelijke minuut stilte. Vroeger, toen alles beter was, gebeurde dat doorgaans staand, maar ditmaal blijft iedereen aan de stoel gekluisterd. De eerbied was er dacht ik niet minder om, maar het was toch een beetje raar gezicht, zo'n zittende minuut stilte. *O tempora o mores*

Agendapunt 2 – Mededelingen en ingekomen stukken

Extern wedstrijdleader (en wat al niet) Jeroen Cromsigt schittert, ditmaal niet op het schaakbord maar door afwezigheid in verband met het volgen van een cursus indelingsdeskundige. Job Eisses, vorig jaar nog penningmeester, ontbreekt in verband met acute beëindiging van zijn lidmaatschap.

Agendapunt 3 – Notulen van de Algemene Ledenvergadering van 13 september 2010

Bert Dreef heeft een paar foutjes ontdekt: Paul Kremer blijkt te zijn uitgescholden voor Paul Cremer, en in de naam Wim Alberti zijn twee schakers verhaspeld. Bedoeld wordt Luberti, en met alle respect voor Chris, dat scheelt een paar ratingpunten! Verder was destijds in het clubblad nogal vilein door de hoofdredacteur geïnsinueerd dat het door het bestuur te evalueren pokervoorstel waarschijnlijk onbesproken in de prullenbak van huize Abma zou eindigen, maar niets blijkt minder waar want de voorzitter meldt niet zonder trots dat er over dit onderwerp wel degelijk zwaar is gedebatteerd voordat het plan uiteindelijk dan toch werd afgefakkeld.

Agendapunt 4 – Jaarverslag secretaris/evaluatie jubileumviering

Secretaris Flikweert meldt dat de ledenadministratie in het takenpakket van de penningmeester is terechtgekomen. Hans Balhuizen verklaart zich aangenaam verrast, maar de reden voor zijn tevredenheid blijft duister. Piet Kooiman merkt op dat we tijdens de jubileumviering in Dimitri Reinderman een sympathieke simultaangever hebben gehad.

Agendapunt 5 – Interne competitie seizoen 2010/2011

De omvang van de diverse kroongroepen wordt wat gelijkmatiger verdeeld. De Pion is na verhuizing afgehaakt, dus staan er nog louter Tal/DCG'ers en Problemisten op de deelnemerslijst. René Pijlman pleit voor een promotie/degradatieregeling en Hilbrand Bruinsma ziet wel iets in promotie/degradatiepartijen. Het bestuur gaat zich hierover beraden.

Agendapunt 6 – Jeugdafdeling

Jeugdbobo Jaap Loeve meldt met nauwelijks verholen afschuw dat door tragische omstandigheden, te weten het afhaken van een aantal jeugdtrainers en het niet langer beschikbaar zijn van de glazen zaal als lesruimte, de jeugdafdeling van Tal/DCG ter ziele is. Onze vrienden van Het Probleem hebben ruimhartig hun club beschikbaar gesteld om de failliete boedel, bestaande uit 4 à 5 spelertjes en de trainers Jaap, Bas en Frans, over te nemen. Jammer natuurlijk, maar er stroomden toch al weinig jeugdleden door naar de senioren. Piet Kooiman vindt dat geen argument en wijst op de verplichting van iedere zichzelf respecterende vereniging om het schaken te promoten.

Agendapunt 7 – Externe competitie

Dirk Goes heeft het jaarverslag van de externe wedstrijdleader kritisch gelezen en merkt op dat Tal/DCG 3 haar laatste wedstrijd van het seizoen 2010/2011 niet heeft gewonnen, zoals abusievelijk in de stukken staat vermeld, maar met 4-4 heeft gelijk gespeeld. Hij toont begrip voor dit *erratum* door te stellen dat het gelijk spel aanvoelde als een morele overwinning vermits Tal/DCG 3 door dit resultaat behouden bleef voor de eerste klasse der SGA. Hans Balhuizen herinnert zich met afgrijzen het rampzalige externe seizoen van Tal/DCG 4 als een *annus horribilis* en stelt de retorische vraag of het niet beter was geweest als we destijds hadden afgezien van het recht op promotie. Hij verklaart met bewogen stem zich te beraden op zijn externe toekomst en incasseert gelaten een aanmoedigingsapplaus.

Agendapunt 8 – Samenwerking met Het Probleem

Voorzitter Abma heeft kennelijk de laatste tijd een zwak gekregen voor onze voormalige huisgenoot Het Probleem, getuige zijn opmerking “Toen ze destijds in De Mercator kwamen was ik niet blij, nu ze vertrekken ben ik ook niet blij”. Hij vraagt de vergadering om een machtiging teneinde met het bestuur van Het Probleem te onderhandelen over nadere samenwerking, waarbij een eventuele fusie nadrukkelijk niet wordt uitgesloten. De zaal heeft geen bezwaar, waarbij genotuleerd zij dat vergadertijger Hans Balhuizen ostentatief een blanco stem uitbrengt. Chris Alberti is van mening dat een fusie op den duur onontkoombaar is en Bert Dreef toont zich van zijn cryptische kant met een diepzinnig “Ik ben tegen een fusie maar voor een machtiging”.

Agendapunt 9 – Financieel verslag over het seizoen 2010/2011

Bij absentie van de waarnemend penningmeester is het wat lastig, zo niet onmogelijk, vragen met betrekking tot de financiële stukken te beantwoorden. Dirk Goes stemt in met zijn benoeming tot reservelid van de kascontrolecommissie, op voorwaarde dat er voldoende wijn in huis is. Hans Balhuizen trekt de bestemmingsreserve maar weer eens uit de hoge hoed en stelt voor zijn stokpaardje toe te voegen aan het eigen vermogen. Terwijl een deel van de vergadering bij het aanhoren van het B-woord krijgend de gordijnen invliegt, schiet een gevoel van *déjà vu* door mij heen: het is natuurlijk uiterst complexe materie waarbij een vergissing snel is gemaakt, maar *Um Gottes Willen*, hadden we daar vorig jaar al niet toe besloten? Thuisgekomen bladerde ik snel in Tal Nieuws nummer 346 en ja hoor, op bladzijde 51 las ik het volgende:

..... Vervolgens ontwikkelt zich een cabaretseke act voor twee heren op leeftijd waar de liefhebbers van smullen, maar Bert Dreef heeft er al snel genoeg van. Hij stelt resoluut voor de bestemmingsreserve toe te voegen aan het eigen vermogen opdat deze verbale martelgang ons in volgende jaren zal worden bespaard. Aldus wordt beslist.

Zie je wel!! Hebben we potvolkoffie zitten beslissen over iets waar we vorig jaar al toe hebben besloten, vermoeiender kan het toch werkelijk niet. *Caramba*, help mij eraan herinneren dat ik pek en veren meeneem naar de Algemene Ledenvergadering van volgend jaar om de eerste de beste die het in zijn bolle kop haalt het B-woord nog eens in de mond te nemen eens flink mee in te smeren!

Agendapunt 10 – Begroting en contributie voor het seizoen 2011/2012

Altijd een heikel punt. Na wat discussie is er adhesie voor de door de penningmeester opgestelde begroting. De contributie blijft ongewijzigd, wat opmerkelijk mag worden genoemd gezien het feit dat de kosten van het jubileum een flink gat in het eigen vermogen hebben geschoten. De vergadering vraagt zich af: waarom was er voor dat feest geen voorziening getroffen en hebben we nog wel genoeg reserves om toekomstige tegenvallers op te vangen? Voorzitter Abma vat het nogal luchtig op met de typisch linkse opmerking “Wie dan leeft, wie dan zorgt”. Om met Madame de Pompadour te spreken: *Après nous le déluge!* Piet Kooiman kapittelt hem streng en terecht met een scherp “Regeren is vooruitzien”. Dirk Goes vraagt zich hardop af waarom er in Godsnaam 100 euro voor het clubblad op de begroting staat.

Agendapunt 11 – Herindeling van de bestuurssamenstelling

Tobi Kooiman stelt zich niet herkiesbaar voor de post intern wedstrijdleider. Voorzitter Abma verklaart dat het bestuur ‘ bezig is ’ met een definitieve invulling van deze zo belangrijke functie. Hoofdredacteur Goes is wel benieuwd welke kandidaat het bestuur op het oog heeft en ruikt een *scoop*, maar krijgt ondanks herhaald aandringen geen antwoord en stelt geschokt vast dat de interpretatie die het bestuur heeft van de Wet Openbaarheid Bestuur afwijkt van de algemeen gangbare norm. Alleskunner Jeroen Cromsigt neemt voorlopig waar in afwachting van betere tijden.

Agendapunt 12 – Prijsuitreiking kampioenen seizoenen 2010-2011

De prijzen worden uitgereikt en elke winnaar ondergaat een warm applaus. De prijzen voor de niet aanwezige *champs* (en dat zijn er nogal wat) gaan de kast in teneinde op een later tijdstip te worden uitgereikt.

Agendapunt 13 – Rondvraag

George Boellaard heeft zijn kruik voor het laatst bewaard en drukt de warme hoop uit dat er in het vervolg op de clubavonden wat minder hard wordt gelachen opdat hij niet in zijn concentratie wordt gestoord. Die hoop blijkt behalve warm ook ijdel, want voorzitter Abma, die als enige in de zaal van zichzelf vindt dat hij onschuldig is, kan dat nadrukkelijk niet garanderen. Piet Kooiman oogst in zijn hoedanigheid als koning van de woordspelingen een lachsalvo wanneer hij verzucht: “Het is een hard gelag”. Ons nieuwe lid Hans van Roekel uit zijn waardering voor de prettige omgangsvormen binnen de vereniging. Ha ha, hij moest eens weten Dan slaat de klok 23.00 uur, is er niets meer aan de orde en maakt voorzitter Abma met een welgemikte hamerslag een eind aan de Algemene Ledenvergadering 2011.

De remisegang in het kreupelhout

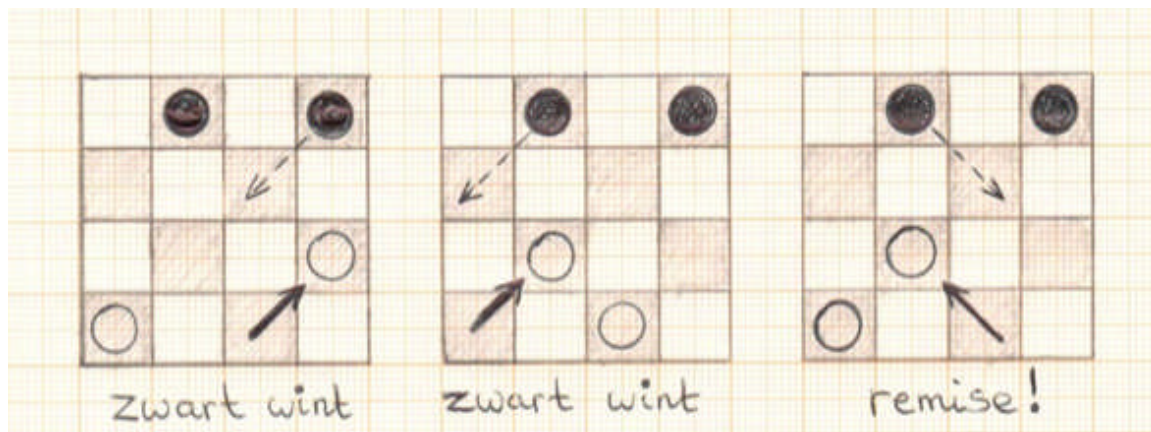
- door Herbert Tulleken -

Uw kersverse penningmeester gaat het hebben over remise, in de brede zin van het woord. Volgens het woordenboek staat 'remise' voor 'een bosje kreupelhout als rustplaats en bescherming van wild danwel openbare vervoersmiddelen'. Een tweede betekenis is 'overmaking van geld of een geldswaarde'. Een obscure betekenis is 'een onbeslist gebleven bordpartij, zoals bij dammen en schaken'. In het onderstaande zal ik het laatste bespreken met anekdotes, spelvoorbeelden en de genoemde betekenissen.

In de (mathematische) speltheorie worden de spelregels en complexiteit van éénpersoons of meerpersoonsspelen bestudeerd en hiervoor optimale strategieën ontworpen. Een belangrijke klasse is die van deterministische tweepersoonsspelen met 'nulsom'; dat wil zeggen: wat de een verliest, wint de ander. Schaken, dammen, go, etc., zijn voorbeelden. Fisher chess en backgammon zijn niet-deterministisch (ofwel 'stochastisch') omdat er kans in het spel is. Een tweetal ondernemingen in onderlinge competitie (duopolie) is een stochastisch tweepersoons 'spel', doch niet met nulsom omdat ze goederen produceren en dus waarde toevoegen. Zoals we allen weten, voegt schaken geen waarde toe en is daardoor een 'nulsom'-spel. Als ik verlies, krijgt mijn tegenstander mijn halve punt en vice versa. Behalve bij het laffe remise, daar verliest niemand wat en is al die moeite voor niets. Zo kom ik terug bij de oudere betekenis van remise: 'overmaking van geld of een geldswaarde'. Ziet u de tegenspraak?

Nu zult u zeggen, is een remise dan echt zo verwerpelijk? Nee, deze mogelijkheid zit natuurlijk in de aard van een evenwichtig spel besloten. Zelf heb ik van kinds af aan in een sterke club gedamd en nog steeds dam ik veel beter dan ik schaak (voor diegenen die mijn schaakkracht kennen zal dat geen verbazing wekken). Dammen staat bij uitstek bekend als remisespel, ondanks dat pat (vastzetten) wint. Wijlen Jannes van der Wal stelde daarom voor in een impasse een surplus aan dammen extra punten te geven.

Theoretisch is een spel remise als, gegeven de beginsituatie en bij optimaal wederzijds spel, geen der opponenten winst kan afdwingen. Boter, kaas en eieren is hier een voorbeeld van, zoals ieder weet. De eenvoudigste versies van het dammen, op 16 velden (zie voorbeeld hieronder), 36 velden en zelfs 'checkers', dat op het schaakbord wordt gespeeld, zijn ook theoretisch remise.

Internationaal- en Canadees dammen (respectievelijk op 100 en 144 velden) zijn reeds zo complex dat de huidige computers de analyse niet aankunnen. Overigens kun je op elk bord met een even aantal velden dammen, zelfs in drie en hogere dimensies! In die zin heeft dammen een verstilde, boeddhistische conceptie en is het 'mathematischer' dan schaken. Voor go geldt dat in nog grotere mate dan dammen.

Hoe zit het dan bij het schaken? Geheel onduidelijk. Jan Timman, die ik in 1995 interviewde, vroeg ik (onder meer): "[...] Is schaken in uw visie een theoretisch remisespel?" Jan Timman: "Tsja, zeer waarschijnlijk wel; ik sluit overigens niet uit dat er een gedwongen winstgang voor wit is, ofschoon er dan maar weinig openingszetten in aanmerking komen. In dat geval handelt het vermoedelijk om 1. d4" Niet de Siciliaan (1. e4 c5)? "Nee, daar zijn zoveel verschillende goede mogelijkheden voor tegenspel, dat verwacht ik niet"

Bij het schaken zijn remises minder talrijk dan bij het dammen. Toch komt puntdeling ook bij het schaken te vaak voor, zeker ten gevolge van de defensieve speeltrant van sommige spelers. De belangrijkste manieren om tot afgedwongen remise te komen zijn zetherhaling (vaak elegant door het recursiemechanisme), de 50-zettenregel (doelmatig) en natuurlijk het pat. Remise door pat is bijzonder discutabel, in historisch perspectief. In 1614 gaf Arthur Saul zijn opmerkelijke doch niet geëffectueerde visie: "You shall understand a stalemate is a lost game for him that giveth it." Zo pak je spelbedervers aan! Pas in de negentiende eeuw is de huidige patregel geïntroduceerd. Daarvoor werd de koning rücksichtslos geslagen! Grootmeester Larry Kaufman betoogde in 2009, "In my view, calling stalemate a draw is totally illogical, since it represents the ultimate zugzwang, where any move would get your king taken." The Britse meester T.H. Tylor schreef in 1940 in *British Chess Magazine* "It is without historical foundation and irrational, and primarily responsible for a vast percentage of draws, and hence should be abolished." Pat is dus eigenlijk een anomalie, ofschoon ik erken dat je er op vaak op een verrassende manier de partij mee kunt redden. Zo noemt Larry Evans het eventueel terugkeren naar de oude situatie een "crude proposal that ... would radically alter centuries of tradition and make chess boring. This rule change would cause a greater emphasis on material; an extra pawn would be a greater advantage than it is today."

In sommige oostelijke landen is pat geven in het lokale schaak verboden en in Shogi (Japans schaak) wint het. De laatste opvatting is de meest gestileerde en efficiënte vorm van het oorlogsdenken: anders dan het brutaal executeren van de koning, kun je deze ook gevangen zetten. Veel beschaafder. Zoals de definitief verslagen Napoleon een enkele reis naar Sint Helena kreeg. Wat telt is dat je de volledige controle over het vijandelijke koninkrijk verkrijgt. Denk maar aan de situatie van K+P+P versus K, dat is (behoudens zelfmat) zo ongeveer de meest schrijnende vorm van niet-winnende materiële overmacht in een miniatuur. Gedwongen pat, maar geen mat. Het leven is soms zo onrechtvaardig.

Bij mijn vorige schaakvereniging, De Pion, heb ik de AntiRemiseTrofee (ART) ingesteld. De ranglijst werd berekend door een flinke beloning voor winst en – minder – voor verlies te geven, maar remises onredelijk hard af te straffen. Ofschoon er een mooie wisselprijs mee was gemoeid (een artistieke collage waarop een wulpse koningin met een niets aan de verbeelding overlatende zwartleren uitdossing een beduidend kleinere witte koning intimideert) heeft dit minder weerzin tegen remise opgeleverd dan ik had gehoopt toen ik de prijs instelde. Het is gewoon een karakterkwesitie en daarmee bijkans onveranderbaar. Wim Brouwer gaf ieder jaar uit pure rancune een fles wijn aan diegene die het laagst op de ART-lijst eindigde, hetgeen hilarisch was. En de remisehaters en de liefhebbers van erotische (schaak)kunst gingen remise fanatieker uit de weg dan daarvoor. Die tweespalt had ik dus wel bewerkstelligd – de intimi weten waartoe dat heeft geleid

Scoretabel kroongroep seizoen 2011/2012

Bonoo, I.
Cromsigt, J.
Gerritsen, A.
Goes, D.
Hensbergen, W.
Kooiker, J.
Kooiman, P.
Lai, H.T.
Lubbers, J.
Manshanden,
Mehra, R.
Mekuria, R.
Nagel, Y.
Scheermeijer, P.
Scheermeijer, R.
Schoffelman, F.
Veenstra, F.
Visser, T.
Vos, Chr.
Vos, T.

Bonoo, I.					1						1								
Cromsigt, J.					1		u												
Gerritsen, A.							1											1	
Goes, D.												½				1			
Hensbergen, W.										u		u							
Kooiker, J.	0	0																	
Kooiman, P.											½					1			
Lai, H.T.			0															0	
Lubbers, J.		u											u						
Manshanden, M.												0		0					
Mehra, R.					u											0			
Mekuria, R.	0					½													
Nagel, Y.					u											½			
Scheermeijer, P.				½					1										
Scheermeijer, R.								u							1				
Schoffelman, F.									1					0					
Veenstra, F.										1		½							
Visser, T.				0			0												
Vos, Chr.			0																
Vos, T.							1												

u = uitgesteld.

Stand

1.	Bonoo, I.	2	uit	2	11.	Nagel, Y.	½	uit	1
	Gerritsen, A.	2	uit	2	12.	Mekuria, R.	½	uit	2
3.	Goes, D.	1½	uit	2		Vos, Chr.	½	uit	2
	Kooiman, P.	1½	uit	2	14.	Hensbergen, W.	0	uit	0
	Scheermeijer, P.	1½	uit	2		Lubbers, J.	0	uit	0
	Veenstra, F.	1½	uit	2	16.	Mehra, R.	0	uit	1
7.	Cromsigt, J.	1	uit	1	17.	Kooiker, J.	0	uit	2
	Scheermeijer, R.	1	uit	1		Lai, H.T.	0	uit	2
	Vos, T.	1	uit	1		Manshanden, M.	0	uit	2
10.	Schoffelman, F.	1	uit	2		Visser, T.	0	uit	2

Scoretabel B-groep seizoen 2011/2012

Abma, K.	Balhuizen, H.	Berg, B. van	Boellaard, G.	Bruinsma, H.	Dreef, B.	Flikweert, C.	Groen, C.	Haastere, R. van	Heijnis, C.	Jaarsveld, J.	Jonge, H. de	Lampe, B.	Loermans, Th.	Loeve, J.	Roos, M.	Streef, J.P.	Thijssing, R.	Visser, W.
----------	---------------	--------------	---------------	--------------	-----------	---------------	-----------	------------------	-------------	---------------	--------------	-----------	---------------	-----------	----------	--------------	---------------	------------

Abma, K.
Balhuizen, H.
Berg, B. van den
Boellaard, G.
Bruinsma, H.
Dreef, B.
Flikweert, C.
Groen, C.
Haastere, R. van
Heijnis, C.
Jaarsveld, J.
Jonge, H. de
Lampe, B.
Loermans, Th.
Loeve, J.
Roos, M.
Streef, J.P.
Thijssing, R.
Visser, W.

					0			u										
												½						
															1			u
									1		½							
															½			1
1						½												
						½		0										
													u			½		
u						1												
			0											u				
											0							
			½							1								
	½																	
							u										u	
								u										
		0		½														
							½										½	
													u			½		
		u		0														

u = uitgesteld.

Stand

1.	Balhuizen, H.	1½	uit	2
	Boellaard, G.	1½	uit	2
	Bruinsma, H.	1½	uit	2
	Dreef, B.	1½	uit	2
	Jonge, H. de	1½	uit	2
	Lampe, B.	1½	uit	2
7.	Berg, B. van den	1	uit	1
	Haastere, R. van	1	uit	1
9.	Jaarsveld, J.	1	uit	2
	Streef, J.P.	1	uit	2
11.	Groen, C.	½	uit	1
	Thijssing, R.	½	uit	1
13.	Flikweert, C.	½	uit	2
	Roos, M.	½	uit	2
15.	Loermans, Th.	0	uit	0
16.	Abma, K.	0	uit	1
	Heijnis, C.	0	uit	1
	Loeve, J.	0	uit	1
	Visser, W.	0	uit	1

Feest eindigt in drama

- door Dirk Goes -

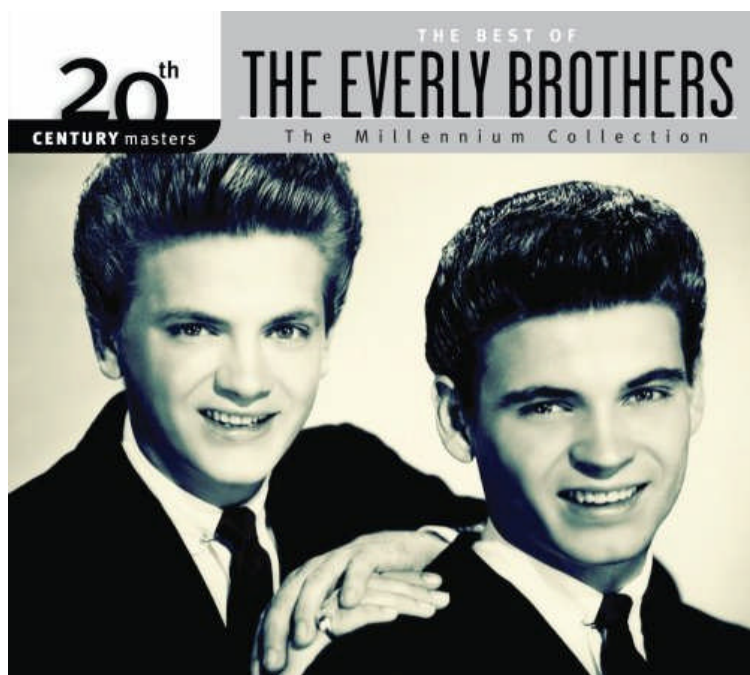
De verenigingen die in 2002 opgingen in het huidige Tal/DCG vierden dit jaar jubilea van respectievelijk 75 (DCG) en 50 jaar (Tal). Het bestuur, alert als altijd, wilde dit heuglijks niet ongemerkt voorbij laten gaan en maakte van de gelegenheid gebruik een spetterend feest te organiseren. Om een en ander in goede banen te leiden werd een commissie in het leven geroepen, bestaande uit Rozemarijn Vos en Herbert Tulleken, en na enig heen en weer gedelibereer kwam het volgende draaiboek op tafel: 's middags een boottocht en 's avonds een Italiaans buffet, gevolgd door een simultaan tegen GM Dimitri Reinderman, waarbij zaterdag 3 september als dag van handeling werd aangewezen. Een sterk plan!

De boottocht

De zomer van 2011 was er een om snel te vergeten, maar op de feestdag werden we gezegend met uitzonderlijk mooi weer, ideaal voor een middagje spelevaren op de Amsterdamse grachten. Aan de Erasmusgracht werd omstreeks 14.45 uur door circa 30 opvarenden aangemonsterd aan de S.S. Couperus, ter beschikking gesteld door Rederij 't Smidtje. Dat aanmonsteren was overigens nog niet zo eenvoudig want de stap van de kade naar de voorplecht was voor diegenen onder ons die niet zijn gezegend met een stel zeebenen aan de wiebelige kant. Eén misstap en je lag tot algeheel jolijt in het water. Voor het geval dat stond ik met een vals lachje met mijn fototoestel in de aanslag om de ongelukkige in kwestie te vereeuwigen, maar helaas ging alles goed.

Behalve leden van Tal/DCG waren er ook een aantal speciale gasten aan boord geklauterd. Zoet was het weerzien met de voormalige glazenvolschenkers Hans en Riek, en, uit een wat langer verleden, oud-secretaris Hans Gons, en ook was er een delegatie van onze vrienden van Het Probleem (in casu de broertjes Scheermeijer en Rob van Haastere, ervaren feestgangers). Bordspellen als monopoly, risk en wat dies meer zij werden aan boord gehezen, maar in de praktijk werd er geen gebruik van gemaakt. Schakers zijn, euh, nou ja, schakers, en niet per definitie spelletjesmensen, dat bleek maar weer eens. De meegebrachte schaakspellen gingen echter grif van de hand zodat op verschillende plaatsen beneden-deks werd gevluggerd, de jeugdspelers Tjark Vos, Roger Mehra en de broertjes Lai vormden een groepje kaarters en de overige feestgangers zakten loom onderuit, genietend van het zonnetje. De consumptiebonnen (drie per persoon) werden verzilverd, de ober kwam langs met een schaaltje bittere ballen, er werd op hoog niveau gedebatteerd, kortom: het was op deze zonnige namiddag bepaald geen straf om op het water te moeten dobberen!

Ter verhoging van de feestvreugde was er ook live gitaarmuziek, verzorgd door onze wakkere secretaris Cees Flikweert en zijn maat Willem Brink. Doordeweeks maken zij deel uit van de zevenkoppige muziekgroep 'El Rayo' ('De Bliksemschicht'), voor al uw feesten en partijen, maar voor deze speciale gelegenheid werd een bezetting van twee man voldoende geacht. Tot mijn aangename verrassing bleken de heren goed thuis in muziek uit de periode tussen grofweg 1960 en 1975, zeg maar mijn tijd. Met name de *evergreens* van de Everly Brothers en Simon and Garfunkel waren een feest van herkenning. *The boxer*, *Wake up little Suzie*, *Bye bye love*, *Crying in the rain*, dat soort werk. Destijds kende ik alle liederken uit het hoofd, en dat bleek na al die jaren nog steeds zo te zijn. Spontaan besloot ik daarom het duo van een derde stem te voorzien en dat klonk best goed, al zeg ik het zelf. Dat vonden Cees en Willem blijkbaar ook, want mijn initiatief werd dankbaar gedoogd.

Speciaal voor deze gelegenheid had Cees verschillende songs van een schaaktekst voorzien. Hier wat voorbeelden, met dank aan de samensteller:

Originele tekst	Aangepaste tekst
BYE BYE LOVE Chorus: Bye bye love, bye bye happiness Hello loneliness, I think I am gonna cry Bye bye love, bye bye sweet caress Hello emptiness, I feel like I could die Bye bye my love goodbye There goes my baby, with someone new She sure looks happy, I sure am blue She was my baby, 'till he stepped in Goodbye to romance, that might have been (chorus) I'm through with romance, I'm through with love I'm through with counting the stars above And here's the reason, that I'm so free My lovin' baby is through with me (chorus) LOVE IS STRANGE Love, love is strange Lot of people, take it for a game Once you get it, you'll never wanna quit After you've had it, you're in an awful fix Love, love is strange (2x) People, they don't understand They think loving, is money in the hand Your sweet loving, is better than a kiss When you leave me, sweet kisses I miss Love, love is strange (2x) EBONY AND IVORY (McCartney/Wonder) Ebony and ivory, live together in perfect harmony Side by side on my piano keyboard Oh Lord, why don't we? We all know That people are the same where ever we go There is good and bad in everyone We learn to live, we learn to give each other what we need to survive Together alive	BYE BYE CHESS Chorus: Bye bye chess, bye bye happiness Hello loneliness, I think I am gonna cry Bye bye chess, bye bye sweet caress Hello emptiness, I feel like I could die Bye bye my chess goodbye There goes my king, with someone new He sure looks happy, I sure am blue It was my king, 'till he stepped in Goodbye to chessmate, that might have been (chorus) I'm through with playing, I'm through with chess This game is over, no peaces left And here's the reason, I'm in a frown My walkin' king is going down (chorus) CHESS IS STRANGE Chess, chess is strange Lots of people, take it for a game Once you've played it, you'll never want to quit After you've played it, you're in it all for fixed Chess, chess is strange (2x) People, they don't understand They think chess is, money in the hand Pure sweet chess is, better than a kiss Once you've played it, you don't want to miss Chess , chess is strange (2x) EBONY AND IVORY (McCartney/Wonder/Flikweert) Ebony and ivory, stand together in pure hostility Side by side on my chessboard Oh Lord, play some, why don't we? We all know That the pieces are the same where ever you go There is black and white for everyone And we learn to play, yes we learn to take the pieces Because we need to survive This game alive

En de boot, hij ploegde voort Via de route Admiralengracht / Schinkel / Zuider Amstel Kanaal kwamen we in de Amstel terecht. Je staat er niet zo vaak bij stil, maar wat is Amsterdam mooi vanaf het water! Ter hoogte van de Stopera werd rechtsomkeert gemaakt en de terugreis ingezet. Zo rond 17.45 uur waren we weer terug aan de Erasmusgracht, was het eerste gedeelte van het feestprogramma ten einde en vertrokken de meesten naar ons clubgebouw 'De Mercator' om daar de rest van het feest mee te maken.

Het buffet

Varen maakt hongerig, dat had de feestcommissie goed ingeschat. Om de hongerigen te voeden en de dorstigen eens flink te laven was er in 'De Mercator' een Italiaans buffet georganiseerd, bestaande uit twee pasta's, salades, een visschotel, brood, pesto, olijven, tiramisu en ijs toe, een gastronomische hoorn van overvloed. Vanaf 18.30 uur werden de diverse schotels geplunderd en kon aan de eettafel een aantal genodigden worden begroet die het middagprogramma aan zich voorbij hadden laten gaan, onder wie de oud-leden Jaap Jung, Marc Holla en Cor Jongejeugd. Ook simultaangever Dimitri Reinderman schoof aan om een vorkje mee te prikken. Nadat iedereen was uitgebuikt werden de tafels opgesteld in simultaanslagorde en kon tevreden worden teruggezien op een lichte doch voedzame maaltijd.

De simultaan

Om 20.15 uur begon Dimitri opgewekt aan de eerste van vele rondjes langs de 64 velden waar dertig tegenstanders, in rating variërend van 1300 tot 2200, hem zaten op te wachten. Hij pakte de zaken professioneel aan. Geconfronteerd met de vraag "Wat wil je drinken?" bestelde hij louter jus d'orange, waar minder serieuze simultaangevers al snel aan de alcohol zouden zijn gegaan. Het dwong respect af.

De pokercursus

Een nevenonderdeel van het avondprogramma was de crashcursus pokeren. Op TV breek je je nek over de diverse pokerprogramma's en de feestcommissie had correct ingeschat dat er voor dit populaire kaartspel een markt was. In Tobi Kooiman werd een uiterst capabele docent gevonden. Zijn nog jeugdige leeftijd ten spijt is Tobi niet alleen een speler met jarenlange ervaring, maar hij slaagde er ook nog eens moeiteloos in het aan zijn lippen hangende gehoor te fascineren met een vlotte toelichting op de diverse *do's* en *dont's* van dit mooie maar ingewikkelde kaartspel. Zeven man waagden een gokje in de wereld van *full house* en *straight flush*.

Het noodlot

En toen, omstreeks 21.15 uur, sloeg het noodlot bikkellhard toe. Jos van Walstijn stond aan de bar om bij barvrouw Daniëlle één van zijn consumptiebonnen te verzilveren en mompelde iets onverstaanbaars. Op de vraag "Wat zeg je?" wist hij nog luid en duidelijk "bel een dokter" uit te brengen en zakte in elkaar. Rob Scheermeijer ving hem op en wist hem samen met barman Peter zo goed en zo kwaad als het ging te stabiliseren terwijl Daniëlle 112 belde. De hulpdiensten waren snel ter plaatse. Met loeiende sirenes probeerde de ambulance de draai te maken van de Orteliuskade naar de speeltuin, werd daarbij echter gehinderd door een verkeerd geparkeerde brommer (!). Eer dat probleem was verholpen waren er kostbare minuten verloren gegaan. Eenmaal ter plekke aangekomen trachtten de ambulancebroeders Jos met hartmassage te reanimeren, maar dat nam zoveel tijd in beslag dat het voor velen duidelijk werd dat dit weleens niet goed zou kunnen aflopen. Dagelijks overlijden circa 30 mensen per dag aan een acuut myocard infarct maar voor mij, en waarschijnlijk velen met mij, was het de eerste keer dat ik er *live* getuige van was. Het maakte diepe indruk. Terwijl binnen de reddingswerkers volhardden in hun pogingen verzamelde zich buiten een groepje feestgangers. De stemming was uiteraard angeslagen, ieder denkend aan zijn eigen sterfelijkheid. Tegen 22.00 uur was er ineens weer een hartslag en een kwartiertje later werd Jos eindelijk afgevoerd richting ziekenhuis. Opmerkelijk genoeg was de simultaan toen nog steeds aan de gang en nam voorzitter Abma pas toen het initiatief het festijn te beëindigen. Na nog een biertje voor de schrik ging ieder zijns weegs in het trieste besef dat het feest in een drama was geëindigd.

De volgende dag

Na een korte nachtrust, gedurende welke ik de slaap maar moeizaam kon vatten, werd ik 's morgens rond 10.00 uur wakker. Snel startte ik mijn computer op om te zien of er al nieuws was over Jos. Achtereenvolgens Tal/DCG-site, Probleem-site en SGA-site bekeken, geen nieuws. Nu is geen nieuws soms goed nieuws, maar ditmaal had ik er een hard hoofd in. Die hartslag van 22.00 uur gaf dan wel wat hoop, maar voor mijn gevoel waren de reddingswerkers veel te lang met Jos bezig geweest. Uiteindelijk vond ik op de site van het Utrecht Forum het Overlijdensdraadje, met een bijdrage van Rozemarijn Vos. Ik vreesde het al: slecht nieuws

zo 04-09-2011 13:19

Rozemarijn Vos

Vannacht is Jos van Walstijn overleden, een bekend schaker binnen de SGA. Hij stierf in het harnas terwijl hij een simultaan speelde tijdens ons jubileumfeest. Reanimatie lukte nog, maar in het ziekenhuis overleed hij alsnog. We zullen hem erg missen.

Rest in peace Jos!

Feestdag in beeld

Dit was 'm niet

Deze wel

En nog milieuvriendelijk ook!

De stemming zat er goed in

Laat dat maar aan Cees en Willem over!

Kijk, daar heb je Riek en Hans!

Natuurlijk werd er geschaakt

De stadsjeugd klit wat bij elkaar

Lachen met Ben Lampe

Hans Balhuizen legt het nog één keer uit

Yummie!

Uitbuiken aan tafel 4

Dimitri Reinderman en Marc Holla wensen elkaar een prettige partij

Curieuze opening bij Wim Luberti (1. c4 d5; 2. Pf3)

Tobi doceert aan de pokertafel. Chris Vos denkt er het zijne van.

Het blijft een moeilijk spel, dat pokeren!